

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/16/EY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 28

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/16/EY,****annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001,****Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 156 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jotta unionin kansalaiset, taloudelliset toimijat sekä alueelliset ja paikalliset yhteisöt voisivat saada täyden hyödyn vailla sisärajoja olevan alueen toteuttamisesta, olisi erityisesti edistettävä kansallisten rautatieverkkojen yhteenliittämistä ja niiden yhteentoimivuutta sekä näiden verkkojen käyttömahdollisuuksia panemalla perustamissopimuksen 155 artiklan mukaisesti teknisen harmonisoinnin alalla täytäntöön kaikki toimet, jotka saattavat osoittautua tarpeellisiksi.
- (2) Allekirjoittamalla Kiotossa 12 päivänä joulukuuta 1997 hyväksytyyn pöytäkirjan Euroopan unioni on velvoittautunut vähentämään kaasupäästöjä. Nämä tavoitteet edellyttävät liikennemuotojen välisen tasapainon uudistamista ja siten rautatieliikenteen kilpailukyvyyn parantamista.

⁽¹⁾ EYVL C 89 E, 28.3.2000, s. 11.

⁽²⁾ EYVL C 204, 18.7.2000, s. 13.

⁽³⁾ EYVL C 317, 6.11.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 17. toukokuuta 2000 (EYVL C 59, 23.2.2001, s. 106), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 10. marraskuuta 2000 (EYVL C 23, 24.1.2001, s. 15) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 13. helmikuuta 2001.

(3) Neuvoston vahvistamassa strategiassa, joka koskee ympäristön ja kestävä kehityksen huomioon ottamista yhteisön liikennepolitiikassa, muistutetaan tarpeesta toimia liikenteen ympäristövaikutusten vähentämiseksi.

(4) Junien käyttö kaupallisessa liikenteessä Euroopan laajuudessa rautatieverkossa edellyttää erityisen hyvää infrastruktuurien ja liikkuvan kaluston ominaispiirteiden välistä yhdenmukaisuutta sekä myös eri infrastruktuurien hallintojen ja käyttäjien tieto- ja viestintäjärjestelmien tehokasta yhteenliittämistä. Tästä yhdenmukaisuudesta ja yhteenliittämisestä riippuvat suoritustaso, turvallisuus, palvelujen laatu ja kustannukset, ja erityisesti niistä riippuu Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus.

(5) Neuvosto toteutti ensimmäisen toimenpiteen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi antamalla 23 päivänä heinäkuuta 1996 direktiivin 96/48/EY ⁽⁵⁾ Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta.

(6) Komissio ilmoitti vuonna 1996 antamassaan yhteisön rautateiden elvyttämisstrategiaa koskevassa valkoisessa kirjassa toisesta toimenpiteestä tavanomaisten rautateiden alalla ja teetti tämän jälkeen tutkimuksen kansallisten rautatiejärjestelmien yhdenmukaisuudesta. Tutkimuksen tulokset julkistettiin vuonna 1998 ja niissä suositeltiin direktiivin antamista samaa lähestymistapaa noudattaen kuin suurten nopeuksien alalla. Tutkimuksessa suositeltiin myös, ettei kaikkia yhteentoimivuuden esteitä yritetä poistaa yhdellä kertaa, vaan että ongelmat pyritään ratkaisemaan asteittain asettamalla ehdotetut toimenpiteet kustannustehokkuuden mukaiseen tärkeysjärjestykseen. Tutkimus osoitti, että käytössä olevien menettelytapojen ja sääntöjen yhdenmukaistaminen ja tieto- ja viestintäjärjestelmien yhteenliittäminen on hyödyllisempää kuin esimerkiksi infrastruktuurien kuormautumaa koskevat toimenpiteet.

⁽⁵⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6.

- (7) Tavanomaisten rautatiejärjestelmien yhdentämisestä annettussa komission tiedonannossa suositellaan tämän direktiivin antamista ja perustellaan tärkeimmät yhtäläisyydet ja eroavuudet tämän direktiivin ja direktiivin 96/48/EY välillä. Tärkeimmät eroavuudet ovat maanteollisen soveltamisalan mukauttaminen, teknisen soveltamisalan laajentaminen edellä mainitun tutkimuksen tulosten huomioon ottamiseksi sekä asteittaisen lähestymistavan omaksuminen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden esteiden poistamisessa, mihin sisältyvät painopisteiden tärkeysjärjestyksen määrittely aikatauluineen.
- (8) Tämä asteittainen lähestymistapa ja kaikkien yhteentoimivuuden teknisten eritelmien (YTE) hyväksymiseksi tarvittava aika huomioon ottaen olisi vältettävä sitä, että jäsenvaltiot antavat uusia kansallisia sääntöjä tai sitoutuvat suunnitelmiin, jotka lisäisivät nykyisen järjestelmän epäyhtenäisyyttä.
- (9) Asteittainen lähestymistapa vastaa tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta koskevan tavoitteen erityistarpeita, koska tälle järjestelmälle ovat ominaisia perinteiset kansalliset infrastruktuurit ja kansallinen kalusto, joiden mukauttaminen ja uudistaminen vaativat raskaita investointeja, ja koska on syytä huolehtia erityisesti siitä, ettei rautatieliikennettä rangaista taloudellisesti suhteessa muihin liikennemuotoihin.
- (10) Euroopan parlamentti esitti 10 päivänä maaliskuuta 1999 rautatieliikennepaketista antamassaan päätöslauselmassa kehotuksen, että rautatiealan avaamisen olisi tapahduttava samanaikaisesti mahdollisimman nopeiden ja tehokkaiden teknisten yhdenmukaistamistoimenpiteiden kanssa.
- (11) Neuvosto pyysi istunnossaan 6 päivänä lokakuuta 1999 komissiota ehdottamaan strategiaa rautatiekuljetusten yhteentoimivuuden parantamiseksi ja liikenteen pullonkaulojen vähentämiseksi, jotta tekniset, hallinnolliset ja taloudelliset esteet voitaisiin poistaa nopeasti ja taata samalla turvallisuuden korkea taso sekä henkilöstön koulutus ja pätevyys.
- (12) Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29 päivänä heinäkuuta 1991 annettussa neuvoston direktiivissä 91/440/ETY⁽¹⁾ edellytetään, että rautatieyhtiöille annetaan laajemmat oikeudet käyttää jäsenvaltioiden rautatieverkkoja, mikä puolestaan edellyttää infrastruktuurien, laitteistojen, liikkuvan kaluston sekä hallinta- ja käyttöjärjestelmien yhteentoimivuutta, samoin kuin osajärjestelmien käyttämiseen ja huoltoon sekä kunkin YTE:n käyttöön ottamiseen tarvittavan henkilöstön ammattipätevyyttä sekä asianmukaisia työterveys- ja työturvallisuusolosuhteita. Tämän direktiivin tavoitteena ei kuitenkaan ole suoraan tai välillisesti yhdenmukaistaa rautatiealan työoloja.
- (13) Jäsenvaltioiden velvollisuutena on huolehtia rautatieverkkojen suunnittelun, rakentamisen, käyttöönnoton ja käytön aikana niihin yleisesti sovellettavien turvallisuutta ja terveyttä sekä kuluttajansuojaa koskevien määräysten noudattamisesta.
- (14) Rautatiealalla sovellettavissa kansallisissa lainsäädännöissä sekä sisäisissä määräyksissä ja teknisissä eritelmissä on merkittäviä eroja, koska niihin on koottu kansalliselle teollisuudelle ominaisia erityistekniikoita ja niissä määrätään erityisesti mitoista ja laitteista sekä erityispiirteistä. Tämä tilanne estää juuri sen, että junat voisivat liikennöidä sujuvasti koko yhteisön alueella.
- (15) Tilanne on vuosien mittaan johtanut hyvin läheisten siteiden muodostumiseen kansallisen rautatieteollisuuden ja kansallisten rautatieyhtiöiden välille, mikä haittaa markkinoiden tehokasta avaamista. Tämän teollisuuden on voitava toimia avoimilla ja vapaaseen kilpailuun perustuvilla eurooppalaisilla markkinoilla, jotta se voisi kehittää kilpailukykyään maailmanlaajuisesti.
- (16) On siis syytä määritellä koko yhteisöä varten olennaiset vaatimukset, joita sovelletaan Euroopan laajuiseen tavanomaiseen rautatiejärjestelmään.
- (17) Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän laajuus ja monimutkaisuus huomioon ottaen on osoittautunut käytännön syistä tarpeelliseksi jakaa järjestelmä osiin. Kullekin näistä osajärjestelmistä on koko yhteisöä varten täsmennettävä olennaiset vaatimukset, ja erityisesti osatekijöille ja liitännöille on määriteltävä niiden noudattamiseksi tarvittavat tekniset eritelmät.
- (18) On tärkeää, ettei Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatieverkon yhteentoimivuutta koskevien säännösten täytäntöönpano luo kustannustehokkuuden näkökulmasta kohtuuttomia esteitä kunkin jäsenvaltion olemassa olevan rautatieverkon yhdenmukaisuuden ylläpitämiselle, samalla kun pyritään pitämään kiinni yhteentoimivuuden tavoitteesta.
- (19) Yhteentoimivuutta koskevilla teknisillä eritelmillä on vaikutusta myös edellytyksiin, joilla rautatieliikennemuotoa käytetään, minkä vuoksi käyttäjiä olisi kuultava heitä koskevissa asioissa.
- (20) Asianomaiselle jäsenvaltiolle olisi varattava mahdollisuus olla erityisissä tapauksissa soveltamatta tiettyjä yhteentoimivuuden teknisiä eritelmiä, ja olisi säädettävä erityisistä tapauksista sekä menettelyistä, joilla taataan, että poikkeukset ovat perusteltuja. Perustamissopimuksen 155 artiklassa edellytetään, että yhteisön toiminnassa yhteentoimivuuden alalla otetaan huomioon hankkeiden ajateltavissa oleva taloudellinen elinkelpoisuus.

⁽¹⁾ EYVL L 237, 24.8.1991, s. 25.

- (21) YTE:iden laatiminen ja soveltaminen tavanomaiseen rautatieliikennejärjestelmään ei saisi estää teknisiä uudistuksia, joilla pyritään taloudellisen tuloksen parantamiseen.
- (22) Tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta olisi hyödynnettävä erityisesti tavaraliikenteen osalta liikennemuotojen välisen paremman yhteentoimivuuden edellytysten aikaansaamiseksi.
- (23) Rautatiealan hankintasopimuksissa sovellettavia menettelyjä koskevien asianomaisten säännösten ja erityisesti 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/38/ETY⁽¹⁾ noudattamiseksi hankintayksiköiden olisi liitettävä tekniset eritelmat kuhunkin hankintasopimukseen liittyviin yleisiin asiakirjoihin tai tarjouseritelmiin. On tarpeen laatia kokoelma eurooppalaisia eritelmiä, joita voidaan käyttää näiden teknisten eritelmien pohjana.
- (24) Kansainvälinen standardointijärjestelmä, joka pystyy tuottamaan kansainvälisten kauppakumppanien tosiasiallisesti käyttämiä ja yhteisön politiikan vaatimukset täyttäviä standardeja, on yhteisön etujen mukainen. Tämän vuoksi eurooppalaisten standardointielinten olisi jatkettava yhteistyötään kansainvälisten standardointielinten kanssa.
- (25) Hankintayksiköt määrittelevät eurooppalaisten eritelmien tai muiden standardien täydentämiseksi tarvittavat lisäeritelmat. On tärkeää, että nämä eritelmat vastaavat niitä yhteisön tasolla yhdenmukaistettuja olennaisia vaatimuksia, jotka Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän on täytettävä.
- (26) Osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden ja käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyjen olisi perustuttava 22 päivänä heinäkuuta 1993 tehdystä neuvoston päätöksessä 93/465/ETY⁽²⁾ määrättyjen moduulien käyttöön. Teollisuuden kehittämisen edistämiseksi olisi laadittava mahdollisimman laajasti laadunvarmistusjärjestelmää hyödyntäviä menettelyjä.
- (27) Osajärjestelmien vaatimustenmukaisuus liittyy pääasiassa niiden käyttöalaan, jonka tarkoituksena on taata ja varmistaa järjestelmän yhteentoimivuus, eikä ainoastaan niiden vapaaseen liikkuvuuteen sisämarkkinoilla. Käyttöönsoveltuvuuden arviointia sovelletaan järjestelmän turvallisuuden, käyttövalmiuden ja taloudellisuuden kannalta ratkaiseviin osatekijöihin. Käyttöönsoveltuvuuden arviointi tehdään järjestelmän turvallisuuden, käyttökunnon tai taloudellisuuden kannalta tärkeimmille osatekijöille. Siten valmistajan ei tarvitse kiinnittää CE-merkintää osatekijöihin, jotka kuuluvat tämän direktiivin säännösten soveltamisalaan, vaan valmistajan laatiman vaatimustenmukaisuusvakuutuksen olisi oltava riittävä sen jälkeen, kun vaatimustenmukaisuus ja/tai käyttöönsoveltuvuus on arvioitu.
- (28) Tämä ei vaikuta valmistajien velvollisuuteen kiinnittää tiettyihin osatekijöihin CE-merkintä osoitukseksi siitä, että ne ovat muiden niitä koskevien yhteisön säännösten mukaisia.
- (29) Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän muodostavien osajärjestelmien olisi läpäistävä tarkastusmenettely. Käyttöönottoluvan antamisesta vastaavien viranomaisten on voitava tarkastuksen perusteella vakuuttua siitä, että tulos on suunnittelu-, rakennus- ja käyttöönottoaiheessa sovellettavien lainsäädännöllisten, teknisten ja toiminnallisten määräysten mukainen. Tarkastuksen johdosta valmistajien on myös voitava luottaa siihen, että ne saavat yhtäläisen kohtelun kaikissa maissa. Olisi laadittava moduuli, jossa määritellään osajärjestelmien EY-tarkastuksen periaatteet ja edellytykset.
- (30) EY-tarkastusmenettelyn olisi perustuttava YTE:iin. Näihin YTE:iin sovelletaan direktiivin 93/38/ETY 18 artiklan säännöksiä. Ilmoitettujen laitosten, jotka vastaavat yhdenmukaisuusmenettelyjen suorittamisesta tai osatekijöiden käytön soveltuvuudesta samoin kuin osajärjestelmien tarkastusmenettelystä, on erityisesti silloin, kun eurooppalaista eritelmaa ei ole, sovittava päätöksensä mahdollisimman tiiviisti yhteen.
- (31) YTE:t laatii komission toimeksiannosta infrastruktuurien hallintoja, rautatieyhtiöitä ja teollisuutta yhteisesti edustavan elimen. Kolmansien maiden ja erityisesti liittymistä hakeneiden ehdokasmaiden edustajille voitaisiin antaa lupa osallistua alusta alkaen tarkkailijoina yhteisen edustelimen kokouksiin.
- (32) Neuvoston direktiivissä 91/440/ETY edellytetään, että kirjanpidossa on erotettava toisistaan rautatiekuljetuspalvelujen tarjoaminen ja rautateiden infrastruktuurin hallinto. Vastaavasti olisi ilmoitettaviksi laitoksiksi nimettyjen rautateiden infrastruktuurin hallintojen erityisyksiköt järjestettävä siten, että ne täyttävät täytäntönnäköisiin laitoksiin sovellettavat arviointiperusteet. Muita erityislaitoksia voidaan ilmoittaa, jos ne täyttävät samat arviointiperusteet.
- (33) Tämän direktiivin täytäntönnäköisiksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntönnäköisyyttä käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdystä neuvoston päätöksessä 1999/468/EY⁽³⁾.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 93/38/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EYVL L 199, 9.8.1993, s. 84), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/4/EY (EYVL L 101, 1.4.1998, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 93/465/ETY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 1993, teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitettuja moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä (EYVL L 220, 30.8.1993, s. 23).

⁽³⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (34) Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus koskee koko yhteisön aluetta. Yksittäiset jäsenvaltiot eivät pysty toteuttamaan tämän yhteentoimivuuden saavuttamisen edellyttämiä toimenpiteitä. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ei tarkoitettujen toiminnan tavoitteita siten voida saavuttaa riittävällä tavalla jäsenvaltioiden tasolla ja ne voidaan siten tarkoitettujen toiminnan laajuus ja vaikutukset huomioden saavuttaa paremmin yhteisön tasolla,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

Yleiset säännökset

1 artikla

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on vahvistaa edellytykset, joiden on täytettävä liitteessä I esitetyn Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi yhteisön alueella. Edellytykset koskevat tämän direktiivin voimaantulon jälkeen käyttöön otettavien järjestelmän osien suunnittelua, valmistusta, käyttöönottoa, parantamista, uudistamista, käyttöä ja huoltoa sekä järjestelmän käyttöön osallistuvan henkilöstön ammattipätevyyttä ja työterveys- ja työturvallisuusolosuhteita.

2. Tämän tavoitteen toteuttamisen on johdettava teknisen yhdenmukaistamisen vähimmäistason määrittelyyn, ja sen avulla on voitava:

- a) helpottaa, parantaa ja kehittää kansainvälisiä rautatieliikennepalveluja Euroopan unionissa ja kolmansien maiden kanssa;
- b) edistää sisämarkkinoiden asteittaista toteutumista tavanomaisen Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän rakentamisessa, uudistamisessa, parantamisessa sekä toiminnassa käytettävien laitteiden ja palvelujen osalta;
- c) edistää Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'Euroopan laajuisella tavanomaisella rautatiejärjestelmällä' Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon kuuluvaa, liitteessä I kuvattua rautatieinfrastruktuurien kokonaisuutta, joka

muodostuu tavanomaista rautatieliikennettä tai yhdistettyä rautatieliikennettä varten rakennetuista tai parannetuista radoista ja kiinteistä laitteista sekä liikkuvasta kalustosta, joka on suunniteltu kulkemaan tässä infrastruktuurissa;

- b) 'yhteentoimivuudella' Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän soveltuvuutta junien varmaan ja keskeytymättömään liikennöintiin sellaisella suoritusasolla, joka näiltä radoilta vaaditaan. Tämä soveltuvuus edellyttää, että kaikki lakisääteiset, tekniset ja toiminnalliset edellytykset täyttyvät siten, että olennaisia vaatimuksia on noudatettu;

- c) 'osajärjestelmillä' Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän jakoa liitteessä II esitetyllä tavalla. Nämä osajärjestelmät, joille on määriteltävä olennaiset vaatimukset, ovat luonteeltaan rakenteellisia tai toiminnallisia;

- d) 'yhteentoimivuuden osatekijöillä' sellaista osajärjestelmään kuuluvan tai siihen liitettäväksi tarkoitettujen laitteen perusosaa, perusosien ryhmää, osakokonaisuutta tai kokonaisuutta, josta Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatieverkon yhteentoimivuus riippuu suoraan tai epäsuorasti. Osatekijän käsite kattaa aineellisten esineiden lisäksi myös aineettomat hyödykkeet kuten tietokoneohjelmat;

- e) 'olennaisilla vaatimuksilla' kaikkia liitteessä III kuvattuja edellytyksiä, jotka Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän, osajärjestelmien ja yhteentoimivuuden osatekijöiden, myös liitäntöjen, osalta on täytettävä;

- f) 'eurooppalaisella eritelmällä' yhteistä teknistä eritelmää, eurooppalaista teknistä hyväksyntää tai eurooppalaista standardia vastaavaa kansallista standardia sellaisina kuin ne on määritelty direktiivin 93/38/ETY 1 artiklan 8—12 kohdassa;

- g) 'yhteentoimivuuden teknisillä eritelmillä' jäljempänä 'YTE', kutakin osajärjestelmää tai osajärjestelmän osaa koskevia eritelmiä, joilla mahdollistetaan olennaisten vaatimusten noudattaminen ja varmistetaan Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuus;

- h) 'yhteisellä edustuselimellä' elintä, jossa on infrastruktuurien hallintojen, rautatieyhtiöiden ja teollisuuden edustajia ja jonka tehtävänä on YTE:ien määrittely. 'Infrastruktuurin hallinnolla' tarkoitetaan direktiivin 91/440/ETY 3 ja 7 artiklassa tarkoitettuja laitoksia tai yrityksiä;

- i) 'ilmoitetuilla laitoksilla' elimiä, joiden tehtävänä on yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arviointi tai osajärjestelmien EY-tarkastusmenettelyn suorittaminen;

- j) 'perusparametreilla' kaikkia yhteentoimivuuden kannalta ratkaisevia lakisäätöisiä, teknisiä tai toiminnallisia edellytyksiä, joista on tehtävä päätös 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, ennen kuin yhteinen edustuselin laatii YTE-esitykset;
- k) 'erityistapauksella' Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän osaa, jota varten YTE:iin on sisällytettävä joko tilapäisiä tai pysyviä erityismääräyksiä maantieteellisten tai topografisten esteiden takia tai koska kaupunkiympäristö tai yhdenmukaisuus olemassa olevan järjestelmän kanssa asettaa rajoituksia. Tähän voivat sisältyä erityisesti muusta yhteisön verkosta erillään olevat radat ja verkot, ulottuma, raideleveys tai raideväli sekä ainoastaan paikalliseen, alueelliseen tai historiallisessa tarkoituksessa tapahtuvaan käyttöön tarkoitettu liikkuva kalusto sekä liikkuva kalusto, joka on peräisin kolmannesta maasta tai jonka päämääränä on kolmas maa, edellyttäen, että kyseinen kalusto ei ylitä kahden jäsenvaltion välistä rajaa;
- l) 'parantamisella' osajärjestelmän tai osajärjestelmän osan muuttamiseen liittyviä merkittäviä töitä, jotka vaativat 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua uutta käyttöönottolupaa;
- m) 'uudistamisella' osajärjestelmän tai osajärjestelmän osan korvaamiseen liittyviä merkittäviä töitä, jotka vaativat 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua uutta käyttöönottolupaa;
- n) 'nykyisellä rautatiejärjestelmällä' nykyisen rautatieverkon rautatieinfrastruktuurien muodostamaa kokonaisuutta, jossa on ratoja ja kiinteitä laitteita, mihin tahansa luokkaan kuuluvaa ja mitä tahansa alkuperää olevaa liikkuvaa kalustoa, joka kulkee näissä infrastruktuureissa.

3 artikla

1. Tämä direktiivi koskee säännöksiä, jotka liittyvät kunkin osajärjestelmän yhteentoimivuuden osatekijöihin, liitännöihin ja menettelyihin sekä Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden saavuttamiseksi vaadittaviin yleisen yhdenmukaisuuden edellytyksiin.

2. Tämän direktiivin säännösten soveltaminen ei rajoita muiden asiaa koskevien yhteisön säännösten soveltamista. Yhteentoimivuuden osatekijöiden osalta, liitännät mukaan lukien, tämän direktiivin olennaisten vaatimusten täyttäminen saattaa kuitenkin edellyttää tätä tarkoitusta varten laadittujen erityisten eurooppalaisten eritelmien käyttöä.

4 artikla

1. Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän, sen osajärjestelmien, yhteentoimivuuden osatekijöiden, liitännät mukaan lukien, on täytettävä niitä koskevat olennaiset vaatimukset.

2. Direktiivin 93/38/ETY 18 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen tekniset lisäeritelmät, jotka ovat välttämättömiä eurooppalaisten eritelmien tai muiden yhteisössä käytössä olevien standardien täydentämiseksi, eivät saa olla ristiriidassa olennaisten vaatimusten kanssa.

II LUKU

Yhteentoimivuuden tekniset eritelmät

5 artikla

1. Kutakin osajärjestelmää varten on laadittava YTE. Tarvittaessa osajärjestelmää varten voidaan laatia useita YTE:itä, erityisesti jos ratojen, solmukohtien tai liikkuvan kaluston luokkia halutaan käsitellä erikseen tai jos tiettyjä yhteentoimivuuteen liittyviä ongelmia halutaan ratkaista ensisijaisesti. Tässä tapauksessa tämän artiklan säännöksiä sovelletaan myös kyseiseen osajärjestelmän osaan.

2. Osajärjestelmien on oltava YTE:ien mukaisia; tätä vastavuotta on ylläpidettävä jatkuvasti kunkin osajärjestelmän käytön ajan.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi kussakin YTE:ssä on tarpeen mukaan

- ilmoitettava tarkoitettu soveltamisala (liitteessä I mainitun verkon tai liikkuvan kaluston osa; liitteessä II mainittu osajärjestelmä tai osajärjestelmän osa);
- täsmennettävä olennaiset vaatimukset kyseiselle osajärjestelmälle ja sillä muiden osajärjestelmien kanssa oleville liitännöille;
- määriteltävä toiminnalliset ja tekniset eritelmät, jotka osajärjestelmän ja sillä muiden osajärjestelmien kanssa olevien liitännöjen on täytettävä. Tarvittaessa nämä eritelmät voivat poiketa toisistaan osajärjestelmän käytön mukaan, esimerkiksi liitteessä I mainittujen rataluokkien, solmukohtien ja/tai liikkuvan kaluston mukaan;
- määritettävä yhteentoimivuuden osatekijät ja liitännät, joita varten on oltava olemassa eurooppalaiset eritelmät, mukaan lukien eurooppalaiset standardit, jotka ovat välttämättömiä Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamiseksi;
- ilmoitettava kussakin käsiteltävässä tapauksessa vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arviointia koskevat menettelyt. Tämä tarkoittaa erityisesti päätöksessä 93/465/ETY määritellyjä moduuleja tai tarvittaessa erityis- menettelyjä, joita on käytettävä yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arvioinnissa sekä osajärjestelmien EY-tarkastuksessa;

- f) ilmoitettava YTE:n käyttöönottostrategia. On erityisesti täsmennettävä välivaiheet, joiden kautta siirrytään asteittain nykytilanteesta sellaiseen lopulliseen tilanteeseen, jossa YTE:n noudattaminen on yleistä;
- g) ilmoitettava kyseisen henkilöstön osalta ammattipätevyyttä ja työterveyttä ja -turvallisuutta koskevat edellytykset, joita tarkoitetaan osajärjestelmän käyttö ja ylläpito sekä YTE:n käyttöönotto edellyttävät.

4. Kunkin YTE:n kehittäminen perustuu olemassa olevan osajärjestelmän tutkimiseen, ja siinä esitetään tavoitteena oleva osajärjestelmä, joka voidaan saavuttaa asteittain kohtuullisessa ajassa. Tällä tavoin YTE:ien asteittainen hyväksyminen ja niiden noudattaminen mahdollistaa Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden asteittaisen toteuttamisen.

5. YTE:t säilyttävät asianmukaisella tavalla kunkin jäsenvaltion nykyisen rautatiejärjestelmän yhdenmukaisuuden. Tässä tarkoituksessa voidaan kutakin YTE:ä varten määrittää erityistapauksia sekä infrastruktuuriin että liikkuvan kaluston osalta. Erityistä huomiota kohdistetaan kuormaulottumiin, raideleveyteen, raideväliin ja vaunuihin, jotka tulevat kolmansista maista tai joiden määränä on kolmas maa. Kutakin erityistapausta varten YTE:ssä täsmennetään yksityiskohtaiset säännöt niiden YTE:n osatekijöiden soveltamiselle, joita tarkoitetaan 3 kohdan c—g alakohdassa.

6. YTE:t eivät ole esteenä jäsenvaltioiden päätöksille, jotka koskevat infrastruktuurien käyttöä muun kuin YTE:ssä tarkoitettua liikkuvan kaluston liikennöintiin.

6 artikla

1. Yhteinen edustuselin laatii YTE-esitykset komission toimiksiannosta 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. YTE:t hyväksytään ja tarkistetaan samaa menettelyä noudattaen. Komissio julkaisee ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

2. Yhteinen edustuselin nimetään 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti; elin noudattaa liitteessä VIII vahvistettuja sääntöjä. Jollei yhteinen edustuselin noudata näitä sääntöjä tai jollei sillä ole tietyn YTE:n laatimiseksi tarvittavaa pätevyyttä, saman menettelyn mukaisesti nimetään jokin toinen valtuutettu elin. Jälkimmäisessä tapauksessa yhteisen edustuselimen on toimittava yhdessä tämän toisen valtuutetun elimen kanssa.

3. Yhteisen edustuselimen, tai tarvittaessa asianomaisen valtuutetun elimen, tehtävänä on valmistella YTE:ien tarkistus ja ajan tasalle saattaminen sekä antaa kaikki tarpeelliset suositukset 21 artiklassa tarkoitettulle komitealle, jotta tekninen kehitys tai sosiaaliset vaatimukset voitaisiin ottaa huomioon.

4. Kukin YTE-esitys laaditaan kahdessa vaiheessa.

Ensimmäisessä vaiheessa yhteinen edustuselin määrittää kyseisen YTE:n perusparametrit sekä liitynnät muihin osajärjestelmiin ja muut tarpeelliset erityistapaukset. Kutakin parametria ja liityntää varten esitetään toteuttamiskelpoisimmat vaihtoehdot teknisine ja taloudellisine perusteluineen. Asiassa tehdään päätös 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Tarvittaessa määritetään erityistapaukset.

Tämän jälkeen yhteinen edustuselin laatii YTE-esityksen näiden vahvistettujen perusparametrien pohjalta. Yhteisen edustuselimen on tarvittaessa otettava huomioon tekninen kehitys, aiemmin tehty standardointityö, olemassa olevien työryhmien työ sekä tunnustettu tutkimustyö. YTE-esitykseen on liitettävä yleisarvio ehdotetun ratkaisun kokonaiskustannuksista ja sen tuottamista hyödyistä. Arvioinnissa on otettava huomioon ratkaisun ennakoituvat vaikutukset kaikkien niiden taloudellisten toimijoiden ja osapuolten kannalta, joita asia koskee.

5. Kunkin YTE:n (perusparametrit mukaan lukien) laatimisessa, hyväksymisessä ja tarkastamisessa on otettava huomioon niiden noudattamisen edellyttämien teknisten ratkaisujen arvioidut kustannukset ja hyödyt sekä liitännät, jotta voidaan määrittellä ja toteuttaa mahdollisimman taloudellisia ratkaisuja. Jäsenvaltioiden on osallistuttava tähän arviointiin antamalla tarvittavat tiedot.

6. Jäljempänä 21 artiklassa tarkoitettulle komitealle on tiedotettava säännöllisesti YTE:ien laatimisesta. Komitea voi tämän työn aikana antaa mitä tahansa tarpeelliseksi katsomiaan YTE:ien laatimista sekä kustannusten ja hyötyjen arviointia koskevia määräyksiä tai suosituksia. Erityisesti komitea voi jäsenvaltion pyynnöstä vaatia, että vaihtoehtoisia ratkaisuja tarkastellaan ja että näiden vaihtoehtoisten ratkaisujen kustannukset ja hyödyt mainitaan YTE-luonnokseen liitettyssä kertomuksessa.

7. Kunkin YTE:n hyväksymisen yhteydessä on kyseisen YTE:n voimaantulopäivä vahvistettava 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Jos eri osajärjestelmät on teknisen yhteensopivuuden vuoksi otettava samanaikaisesti käyttöön, on vastaavilla YTE:illä oltava sama voimaantulopäivä.

8. YTE:ä laadittaessa ja tarkistettaessa otetaan huomioon käyttäjien mielipide niistä ominaisuuksista, joilla on suora vaikutus osajärjestelmien käyttöedellytyksiin näiden käyttäjien kannalta.

Tässä tarkoituksessa yhteinen edustuselin tai tarvittaessa asianomainen valtuutettu elin kuulee YTE:n laatimisen ja tarkistamisen aikana käyttäjiä edustavia yhdistyksiä ja järjestöjä.

Se liittyy YTE-esitykseen kertomuksen tämän kuulemisen tuloksesta.

Jäljempänä 21 artiklassa tarkoitettu komitea laatii luettelon kuuluvista yhdistyksistä ja järjestöistä ennen ensimmäistä YTE:ää koskevan toimeksiannon antamista; luetteloa voidaan tarkastella uudelleen ja saattaa se ajan tasalle jäsenvaltion tai komission pyynnöstä.

9. YTE:iä laadittaessa ja tarkistettaessa otetaan huomioon työmarkkinaosapuolten kanta 5 artiklan 3 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen edellytysten osalta.

Tätä varten kuullaan työmarkkinaosapuolia, ennen kuin YTE-esitys toimitetaan 21 artiklassa tarkoitettulle komitealle hyväksymistä ja tarkastamista varten.

Työmarkkinaosapuolia kuullaan komission päätöksen 98/500/EY⁽¹⁾ mukaisesti perustetussa alakohdassa neuvottelukomiteassa.

Työmarkkinaosapuolet antavat lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa.

7 artikla

Jäsenvaltio voi olla soveltamatta yhtä tai useampaa YTE:ää, mukaan lukien ne, jotka liittyvät liikkuvaan kalustoon, seuraavissa tapauksissa ja seuraavin edellytyksin:

- a) kun kyseessä on uutta rataa tai nykyisen radan parantamista koskeva hanke taikka jokin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osatekijä, joka on kyseisten YTE:ien julkaisuuhdeksi edennyt pitkälle, tai jota koskeva sopimus on parhaillaan täytäntöönpanovaiheessa;
- b) kun kyseessä on nykyisen radan uudistamista tai parantamista koskeva hanke ja kun näiden YTE:ien ulottuma, raideleveys tai raideväli taikka sähköjännite eivät ole yhteensopivia nykyisen radan vastaavien parametrien kanssa;
- c) kun kyseessä on uutta rataa tai nykyisen radan uudistamista tai parantamista koskeva hanke, joka toteutetaan kyseisen jäsenvaltion alueella, jos sen rataverkko on erillinen tai meren eristämä muusta yhteisön rataverkosta;
- d) kun on kyseessä nykyisen radan uudistamista, laajentamista tai parantamista koskeva hanke ja kyseisten YTE:ien soveltaminen vaarantaa hankkeen taloudellisen elinkelpoisuuden ja/tai jäsenvaltion rautatiejärjestelmän yhtenäisyyden;

⁽¹⁾ Komission päätös 98/500/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohdistaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta (EYVL L 255, 12.8.1998, s. 27).

e) kun verkon nopean ennalleen saattamisen edellytykset eivät onnettomuuden tai luonnonkatastrofin vuoksi salli vastaavien YTE:ien osittaista tai täydellistä soveltamista taloudellisesti tai teknisesti;

f) vaunujen lähtö- tai määräpaikka on kolmannessa maassa, jonka raideleveys poikkeaa yhteisössä yleisestä raideleveydestä.

Kaikissa tapauksissa asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava etukäteen komissiolle aikomuksestaan soveltaa tätä poikkeusta ja toimitettava komissiolle asiakirjat, joista käyvät ilmi ne YTE:t tai YTE:ien osat, joita se ei halua sovellettavan, sekä ne vastaavat eritelmat, joita se haluaa soveltaa. Jäljempänä 21 artiklassa tarkoitettu komitea tutkii jäsenvaltion suunnittelemat toimenpiteet. Komissio tekee b, d ja f alakohdan tapauksessa asiasta päätöksen 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti; tarvittaessa annetaan sovellettavia eritelmiä koskeva suositus. Komission päätös ei kuitenkaan b alakohdassa tarkoitettua tapauksessa koske ulottumaa tai raideleveyttä.

III LUKU

Yhteentoimivuuden osatekijät

8 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta yhteentoimivuuden osatekijöitä

- a) saatetaan markkinoille vain, jos ne mahdollistavat Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden toteuttamisen siten, että ne ovat olennaisten vaatimusten mukaisia; ja
- b) käytetään alallaan tarkoitustaan vastaavalla tavalla sekä asennetaan ja huolletaan asianmukaisesti.

Nämä säännökset eivät estä kyseisten osatekijöiden saattamista markkinoille muuta käyttöä varten.

9 artikla

Jäsenvaltiot eivät voi tähän direktiiviin liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää omalla alueellaan saattamasta markkinoille yhteentoimivuuden osatekijöitä niiden käyttämiseksi Euroopan laajuisessa tavanomaisessa rautatiejärjestelmässä, jos osatekijät ovat tämän direktiivin säännösten mukaisia. Ne eivät erityisesti voi vaatia tarkastuksia, jotka on jo suoritettu osana liitteessä IV esitetyn EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen antamiseen liittyvää menettelyä.

10 artikla

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä tässä direktiivissä säädettyjen olennaisten vaatimusten mukaisina sellaisia yhteentoimivuuden osatekijöitä, joilla on EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutus.

2. Se, täyttääkö yhteentoimivuuden osatekijä sitä koskevat olennaiset vaatimukset tai onko se tarvittaessa käyttöönsoveltuva, määritetään suhteessa vastaavassa YTE:ssä vahvistettuihin edellytyksiin, joihin sisältyvät myös asiaankuuluvat eurooppalaiset eritelmät, silloin kun sellaisia on annettu.

3. Eurooppalaisten eritelmien viitetiedot julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ja ne on mainittava vastaavassa YTE:ssä. Jos asiaankuuluvat eurooppalaiset eritelmät julkaistaan YTE:ien hyväksymisen jälkeen, ne on otettava huomioon YTE:ien tarkistamisen yhteydessä.

4. Jäsenvaltioiden on julkaistava eurooppalaisia standardeja vastaavien kansallisten standardiensa viitetiedot.

5. YTE:ien julkaisemista edeltävänä aikana jäsenvaltioiden on eurooppalaisten standardien puuttuessa toimitettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo standardeista ja teknisistä eritelmistä, joita käytetään olennaisten vaatimusten soveltamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklan 5 kohdan soveltamista. Ilmoitus on tehtävä viimeistään 20 päivänä huhtikuuta 2002.

6. Jos eurooppalainen eritelmä ei ole vielä saatavilla, kun YTE hyväksytään, ja jos tämän eritelmän noudattaminen on ehdoton vaatimus yhteentoimivuuden takaamiseksi, YTE:ssä voidaan viitata pisimmälle kehitettyyn eurooppalaisen eritelmäluonnoksen versioon, jota on noudatettava, tai siihen voidaan sisällyttää tämä luonnos kokonaan tai osittain.

11 artikla

Jos jäsenvaltiosta tai komissiosta vaikuttaa siltä, että eurooppalaiset eritelmät eivät täytä olennaisia vaatimuksia, kyseisten eritelmien poistamisesta osittain tai kokonaan julkaisuista, joissa ne esiintyvät, tai niiden muuttamisesta voidaan, jos on kyse eurooppalaisista standardeista, päättää 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti sen jälkeen, kun teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä maaliskuuta 1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/34/EY⁽¹⁾ perustettua komiteaa on kuultu.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta, teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37), direktiivi sel-laisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY (EYVL L 217, 5.8.1998, s. 18).

12 artikla

1. Jos jäsenvaltio havaitsee, että yhteentoimivuuden osatekijä, jolle on annettu EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutus ja joka on saatettu markkinoille, ei tarkoituksensa mukaisesti käytettynä mahdollisesti täytä olennaisia vaatimuksia, sen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet osatekijän käyttöalan rajoittamiseksi, sen käytön kieltämiseksi tai sen poistamiseksi markkinoilta. Jäsenvaltion on välittömästi tiedotettava komissiolle toteutetuista toimenpiteistä ja ilmoitettava tähän päätökseen johtaneet syyt ja erityisesti, johtuuko vaatimustenvastaisuus

a) olennaisten vaatimusten noudattamatta jättämisestä;

b) eurooppalaisten eritelmien virheellisestä soveltamisesta, silloin kun näitä eritelmiä on pitänyt soveltaa;

c) eurooppalaisissa eritelmissä olevista puutteista.

2. Komissio kuulee viipymättä eri osapuolia. Jos komissio katsoo tämän kuulemisen jälkeen, että toimenpide on perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle sekä muille jäsenvaltioille. Jos komissio katsoo tämän kuulemisen jälkeen, että toimenpide ei ole perusteltu, se ilmoittaa asiasta välittömästi aloitteen tehneelle jäsenvaltiolle sekä valmistajalle tai tämän yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle. Kun 1 kohdassa tarkoitettun päätöksen perusteluna on eurooppalaisten eritelmien puutteellisuus, noudatetaan 11 artiklassa säädettyä menettelyä.

3. Jos yhteentoimivuuden osatekijä, jolle on annettu EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus, osoittautuu vaatimustenvastaiseksi, toimivaltaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet vakuutuksen laatijaa vastaan sekä ilmoitettava niistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Komissio varmistaa, että jäsenvaltiot saavat tiedon tämän menettelyn etenemisestä ja sen tuloksista.

13 artikla

1. Valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan on laatiessaan yhteentoimivuuden osatekijän EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen noudatettava tätä osatekijää koskevan YTE:n määräyksiä.

2. Ilmoitettu laitos, jolle valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja esittää asiaa koskevan pyynnön, suorittaa yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arvioinnin.

3. Jos yhteentoimivuuden osatekijöistä on annettu muita näkökohtia koskevia yhteisön direktiivejä, EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutus ilmaisee tällöin, että yhteentoimivuuden osatekijä täyttää myös näiden muiden direktiivien vaatimukset.

4. Jos valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja eivät ole täyttäneet 1, 2 ja 3 kohdassa esitettyjä velvoitteita, nämä velvoitteet siirtyvät koskemaan ketä tahansa henkilöä, joka saattaa markkinoille yhteentoimivuuden osatekijän. Samat velvoitteet koskevat, siltä osin kuin on kyse tästä direktiivistä, myös eri alkuperää olevien yhteentoimivuuden osatekijöiden tai niiden osien kokoajaa tai valmistajaa, joka valmistaa yhteentoimivuuden osatekijöitä omaan käyttöönsä.

5. Rajoittamatta 12 artiklan säännösten soveltamista:

a) jos jäsenvaltio havaitsee, että EY-vaatimustenmukaisuusvakuutus on laadittu epäasianmukaisesti, valmistaja tai tämän yhteisöön sijoittautunut edustaja on velvollinen saattamaan yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaiseksi ja poistamaan tämän sääntöjenvastaisuuden jäsenvaltion määrittämien edellytysten mukaisesti;

b) jos yhteentoimivuuden osatekijää ei saateta vaatimustenmukaiseksi, jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet tämän yhteentoimivuuden osatekijän markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai varmistettava sen poistaminen markkinoilta 12 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

IV LUKU

Osajärjestelmät

14 artikla

1. Kukin jäsenvaltio myöntää käyttöönottoluvan sen omalla alueella sijaitseville tai siellä käytettävillä Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän rakenteellisille osajärjestelmille.

Tätä varten jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet, jotta nämä osajärjestelmät voidaan ottaa käyttöön vain jos ne on suunniteltu, rakennettu ja asennettu tavalla, joka on niitä koskevien olennaisten vaatimusten mukainen, kun ne yhdistetään Euroopan laajuiseen tavanomaiseen rautatiejärjestelmään. Niiden on tarkistettava erityisesti osajärjestelmien yhdenmukaisuus sen järjestelmän kanssa, johon ne liittyvät.

2. Kunkin jäsenvaltion on tarkistettava käyttöönoton yhteydessä ja tämän jälkeen säännöllisesti, että näitä osajärjestelmiä käytetään ja ylläpidetään niitä koskevien olennaisten vaatimusten mukaisesti.

3. Uudistamisen tai parantamisen osalta infrastruktuurin tai rautatieyhtiön hoitajan on esitettävä sitä koskeva suunnitelma asianomaiselle jäsenvaltiolle. Jäsenvaltion on tarkasteltava asiaa ja päätettävä sovellettavassa YTE:ssä osoitettu, käytettävä strategia huomioon ottaen, ovatko työt niin merkityksellisiä, että tässä direktiivissä tarkoitettu uusi käyttöönottolupa on tarpeen. Tällainen käyttöönottolupa on tarpeen aina, kun suunnitteilla olevat työt voivat vaikuttaa turvallisuuden tasoon.

15 artikla

Jäsenvaltiot eivät voi tähän direktiiviin liittyvistä syistä kieltää, rajoittaa tai estää omalla alueellaan sellaisten Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän rakenteellisten osajärjestelmien valmistamista, käyttöönottoa ja käyttöä, jotka täyttävät olennaiset vaatimukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta 19 artiklan säännösten soveltamista. Ne eivät erityisesti voi vaatia tarkastuksia, jotka on jo suoritettu osana liitteessä V esitettyä EY-tarkastusvakuutuksen antamiseen liittyvää menettelyä.

16 artikla

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä yhteentoimivina ja olennaisten vaatimusten mukaisina sellaisia Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän rakenteellisia osajärjestelmiä, joilla on EY-tarkastusvakuutus.

2. Se, onko Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän rakenteellinen osajärjestelmä olennaisten vaatimusten mukaisesti yhteentoimiva, tarkastetaan suhteessa YTE:iin, jos niitä on laadittu.

3. YTE:ien julkaisemista edeltävässä aikana jäsenvaltioiden on toimitettava kunkin osajärjestelmän osalta toisille jäsenvaltioille ja komissiolle luettelo teknisistä säännöistä, joita käytetään olennaisten vaatimusten soveltamiseksi. Ilmoitus on tehtävä viimeistään 20 päivänä huhtikuuta 2002.

17 artikla

Jos ilmenee, etteivät YTE:t täysin vastaa olennaisia vaatimuksia, asia voidaan jäsenvaltion pyynnöstä tai komission aloitteesta antaa 21 artiklassa tarkoitetun komitean käsiteltäväksi.

18 artikla

1. EY-tarkastusvakuutuksen laatimiseksi hankintayksikön tai sen edustajan on kehotettava tätä tarkoitusta varten valitsemaansa ilmoitettua laitosta suorittamaan liitteessä VI tarkoitettu EY-tarkastusmenettely.

2. Osajärjestelmän EY-tarkastuksesta vastaavan ilmoitetun laitoksen tehtävä alkaa suunnitteluvaiheessa ja kattaa koko rakennusajan aina osajärjestelmän käyttöönottoa edeltävään luovutukseen saakka. Tehtävä kattaa myös sen tarkistamisen, että kyseisen osajärjestelmän liitännät ovat yhdenmukaiset sen järjestelmän kanssa, jonka osaksi se liitetään. Perusteena käytetään tällöin kyseisessä YTE:ssä ja 24 artiklassa säädettyissä luetteloissa käytettävissä olevia tietoja.

3. Ilmoitettu laitos vastaa EY-tarkastusvakuutuksen mukana seuraavien teknisten asiakirjojen laatimisesta. Näihin asiakirjoihin on sisällytettävä kaikki tarpeelliset osajärjestelmän ominaisuuksiin liittyvät asiakirjat sekä tarvittaessa kaikki asiakirjat, jotka osoittavat, että yhteentoimivuuden osatekijät ovat vaatimustenmukaisia. Niistä on myös käytävä ilmi kaikki tekijät, jotka liittyvät käyttöolosuhteisiin ja -rajoituksiin sekä kunnossapitoa, jatkuvaa tai määräaikaista tarkkailua, säätöjä ja huoltoa koskeviin ohjeisiin.

19 artikla

1. Jos jäsenvaltio havaitsee, että rakenteellinen osajärjestelmä, jolle on annettu EY-tarkastusvakuutus siihen liittyvine teknisine asiakirjoineen, ei kaikilta osin vastaa tämän direktiivin säännöksiä eikä erityisesti olennaisia vaatimuksia, jäsenvaltio voi pyytää lisätarkastuksen suorittamista.

2. Pyynnön esittäneen jäsenvaltion on ilmoitettava pyydetyistä lisätarkastuksista välittömästi komissiolle esittäen samalla pyynnön perustelut. Komissio käynnistää viipymättä 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä.

V LUKU

Ilmoitetut laitokset

20 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 13 artiklassa tarkoitettua vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arviointimenettelyn sekä 18 artiklassa tarkoitettua tarkastusmenettelyn suorittamisesta vastaavat laitokset, kunkin laitoksen tehtäväalue sekä komissiolta etukäteen saatu tunnusnumero. Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon näistä laitoksista, niiden tunnusnumeroista ja tehtäväalueista sekä huolehtii luettelon pitämisestä ajan tasalla.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä VII esitettyjä perusteita, kun ne arvioivat ilmoitettavia laitoksia. Laitokset, jotka täyttävät sovellettavissa eurooppalaisissa standardeissa vahvistetut arviointiperusteet, on katsottava edellä tarkoitettuja vaatimuksia täyttäväksi.

3. Jäsenvaltion on peruttava hyväksyntä laitokselta, joka ei enää täytä liitteessä VII tarkoitettuja arviointiperusteita. Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

4. Jos jäsenvaltio tai komissio katsoo, ettei jonkin toisen jäsenvaltion ilmoittama laitos täytä asianmukaisia perusteita, asia annetaan 21 artiklassa tarkoitettua komitean käsiteltäväksi, ja se antaa siitä lausuntonsa kolmen kuukauden kuluessa. Komitean lausunnon perusteella komissio ilmoittaa kyseessä olevalle jäsenvaltiolle kaikki muutokset, jotka ovat välttämättömiä, jotta ilmoitettu laitos voisi säilyttää sille myönnetyn aseman.

5. Ilmoitettujen laitosten välinen yhteensovittaminen toteutetaan tarvittaessa 21 ja 22 artiklan mukaisesti.

VI LUKU

Komitea ja työohjelma

21 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 96/48/EY 21 artiklassa perustettu komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

22 artikla

Tämän direktiivin voimaantulon jälkeen komitea voi käsitellä kaikkia Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuteen liittyviä kysymyksiä, mukaan lukien Euroopan laajuisen rautatiejärjestelmän ja kolmansien maiden rautatiejärjestelmien yhteentoimivuuteen liittyvät kysymykset.

23 artikla

1. YTE:ien hyväksymisen tärkeysjärjestys on seuraava, sanotun kuitenkin rajoittamatta 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimeksiantojen antamisjärjestystä:

a) Ensimmäinen YTE:ien ryhmä koskee liikenteenohjausta ja valvontaa sekä opasteita/merkinantoa, tavaraliikenteen telemaattisia sovelluksia, käyttötoimintaa ja liikenteen hallintaa (mukaan lukien henkilöstön pätevyys rajat ylittävien palveluiden osalta noudattaen liitteissä II ja III määriteltyjä perusteita), tavaraliikenteen vaunuja sekä liikkuvaan kalustoon ja infrastruktuuriin liittyviä meluhaittoja.

Liikkuvan kaluston osalta kehitetään ensimmäisenä kansainväliseen liikenteeseen tarkoitettua liikkuvaa kalustoa.

b) Lisäksi käsitellään seuraavia näkökohtia komission ja yhteisen edustuselimen voimavarojen mukaan: henkilöliikenteen telemaattiset sovellukset, kunnossapito ottaen erityisesti huomioon turvallisuusnäkökohdat, henkilöliikenteen vaunut, veturit ja moottorivaunujunat, infrastruktuuri, energia, ilman pilaantuminen.

Liikkuvan kaluston osalta kehitetään ensimmäisenä kansainväliseen liikenteeseen tarkoitettua liikkuvaa kalustoa.

c) Komitea voi komission, jäsenvaltion tai yhteisen edustuselimen pyynnöstä ja noudattaen 21 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä päättää YTE:n laatimisesta myös muuta järjestelmän osaa varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä todetun tärkeysjärjestyksen soveltamista, ja mikäli tämä koskee liitteessä II mainittua osajärjestelmää.

2. Komitea laatii 21 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti itselleen työohjelman, jossa noudatetaan edellä 1 kohdassa mainittua sekä komitealle tällä direktiivillä annettujen muiden tehtävien tärkeysjärjestystä.

Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen, ensimmäisessä ryhmässä olevien YTE:t laaditaan viimeistään 20 päivänä huhtikuuta 2004.

3. Työohjelmaan on erityisesti sisällyttävä seuraavat vaiheet:

a) yhteisen edustuselimen nimeäminen;

b) osajärjestelmien luetteloon (liite II) perustuvan tavanomaisen rautatiejärjestelmän edustavan rakenteen kehittäminen yhteisen edustuselimen laatiman luonnoksen pohjalta YTE:ien yhdenmukaisuuden varmistamiseksi. Rakenteeseen on sisällytettävä erityisesti tämän järjestelmän eri osatekijät ja niiden väliset liitännät. Se toimii viitekehyksenä rajattaessa kunkin YTE:n soveltamisalaa;

c) YTE:ien laatimisessa käytettävän mallirakenteen vahvistaminen;

d) menettelytapojen vahvistaminen YTE:issä esitettyjen ratkaisujen kustannustehokkuuden arvioimiseksi;

e) YTE:ien laatimiseksi tarvittavien toimeksiantojen antaminen;

f) kutakin YTE:ää vastaavien perusparametrien vahvistaminen;

g) standardointiohjelmaa koskevien luonnosten hyväksyminen;

h) tämän direktiivin voimaantulon ja YTE:ien, mukaan lukien 25 artiklassa tarkoitettu ohjeisto, julkaisemisen välisen siirtymäkauden hallinnointi.

VII LUKU

Infrastruktuuria ja liikkuvaa kalustoa koskevat luettelot

24 artikla

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että infrastruktuuria ja liikkuvaa kalustoa koskevat luettelot julkaistaan ja saatetaan ajan tasalle vuosittain. Näissä luetteloissa esitetään kullekin osajärjestelmälle tai sen osalle tärkeimmät ominaisuudet (esimerkiksi perusparametrit) ja niiden yhteensopivuus sovellettavien YTE:ssä esitettyjen ominaisuuksien kanssa. Tätä varten kussakin YTE:ssä ilmoitetaan täsmällisesti, mitkä tiedot infrastruktuuria ja liikkuvaa kalustoa koskevissa luetteloissa on oltava.

2. Luetteloiden jäljennös toimitetaan yhtenä kappaleena asianomaisille jäsenvaltioille sekä yhteiselle edustuselimelle ja sen on oltava yleisön käytettävissä.

VIII LUKU

Siirtymäsäännökset

25 artikla

1. Yhteinen edustuselin laatii jäsenvaltioiden 10 artiklan 5 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoittamien tietojen sekä alan teknisten asiakirjojen ja asianomaisten kansainvälisten sopimusten pohjalta ohjeistoluonnoksen teknisiä sääntöjä varten, joilla varmistetaan Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden nykyinen taso. Komitea tarkastelee kyseistä luonnosta ja päättää, voiko se olla ohjeistona, kunnes YTE:t on hyväksytyt.

2. Ohjeiston hyväksymisen jälkeen jäsenvaltioiden on ilmoitettava komitealle aikomuksestaan antaa sellaisia kansallisia säännöksiä tai laatia alueellaan sellaisia luonnoksia, jotka eroavat ohjeistosta.

IX LUKU

Loppusäännökset

26 artikla

Tätä direktiiviä sovellettaessa tehdyt päätökset, jotka koskevat yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arviointia ja Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän osajärjestelmien tarkistamista, sekä 11, 12, 17 ja 19 artiklan mukaisesti tehdyt päätökset on perusteltava yksityiskohtaisesti. Päätöksestä on ilmoitettava viipymättä sille, jota asia koskee, ja samalla on ilmoitettava kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön mukaisista muutoksenhakukeinoista ja niille asetetuista määräaajoista.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä huhtikuuta 2003, lukuun ottamatta kuhunkin YTE:än liittyviä säännöksiä, jotka on pantava täytäntöön kutakin YTE:ää koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten nämä viittaukset tehdään.

28 artikla

Komissio antaa joka toinen vuosi ja ensimmäisen kerran 20 päivänä huhtikuuta 2005 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden alalla saavutetusta edistymisestä. Kertomukseen sisältyy myös analyysi 7 artiklassa mainituista tapauksista.

Yhteinen edustuselin kehittää välineen, jonka avulla voidaan jäsenvaltion tai komission pyynnöstä laatia Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden tasosta tulostaulukko, ja pitää sitä säännöllisesti ajan tasalla. Tässä välineessä käytetään 24 artiklassa säädetyissä luetteloissa saatavilla olevia tietoja.

29 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

30 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

LIITE I

EUROOPAN LAAJUINEN TAVANOMAINEN RAUTATIEJÄRJESTELMÄ

1. INFRASTRUKTUURIT

Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän infrastruktuurilla tarkoitetaan yhteisön suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi 23 päivänä heinäkuuta 1996 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 1692/96/EY määriteltyyn Euroopan laajuiseen liikenneverkkoon kuuluvia ratoja⁽¹⁾ sekä ratoja, jotka on mainittu saatettaessa tämä päätös ajan tasalle sen 21 artiklassa tarkoitettujen tarkistamisen johdosta.

Tässä direktiivissä tarkoitetuissa kysymyksissä verkko voidaan jakaa seuraaviin luokkiin:

- henkilöliikenteeseen tarkoitetut radat
- kaikkeen liikenteeseen (henkilö- ja tavara-) tarkoitetut radat
- erityisesti tavaraliikennettä varten suunnitellut tai parannetut radat
- henkilöliikenteen solmukohdat
- tavaraliikenteen solmukohdat mukaan lukien yhdistettyjen kuljetusten terminaalit
- edellä mainittujen osien väliset liityntäraiteet.

Nämä infrastruktuurit käsittävät seuraavat liikenteen hallinta-, paikantamis- ja navigointijärjestelmät: tässä verkossa tapahtuvaan pitkän matkan henkilöliikenteeseen ja tavaraliikenteeseen tarkoitetut tekniset tietojenkäsittely- ja televiestintälaitteet, jotta taataan verkon varma ja häiriötön käyttö ja tehokas liikenteen hoito.

2. LIIKKUVA KALUSTO

Liikkuvalla kalustolla tarkoitetaan kaikkea kalustoa, joka pystyy kulkemaan koko Euroopan laajuisessa tavanomaisessa rautatieverkossa tai jossain sen osassa, mukaan lukien seuraava kalusto:

- lämpö- tai sähkömoottorilla varustetut moottorijunat
- lämpö- tai sähkömoottorilla varustetut vetoyksiköt
- matkustajavaunut
- tavaravaunut, mukaan lukien kuorma-autojen kuljetukseen tarkoitettu liikkuva kalusto.

Kukin näistä luokista on eriteltävä seuraavasti:

- kansainvälisen liikenteen liikkuva kalusto,
- kotimaan liikenteen liikkuva kalusto,

ottaen asianmukaisesti huomioon kaluston käyttö paikallisesti, alueellisesti tai pitkillä matkoilla.

3. EUROOPAN LAAJUISEN TAVANOMAISEN RAUTATIEJÄRJESTELMÄN YHTENÄISYYS

Laadukas eurooppalainen rautatieliikenne edellyttää muun muassa erittäin suurta yhdenmukaisuutta infrastruktuurin (laajasti ymmärrettynä, eli käsittäen kaikkien kyseessä olevien osajärjestelmien kiinteät osat) ja liikkuvan kaluston (mukaan lukien kaikkien kyseessä olevien osajärjestelmien liikkuvat osat) ominaispiirteiden välillä. Tästä yhdenmukaisuudesta riippuu suoritusaste, turvallisuus sekä palvelujen laatu ja kustannukset.

⁽¹⁾ EYVL L 228, 9.9.1996, s. 1.

LIITE II

OSAJÄRJESTELMÄT

1. LUETTELO OSAJÄRJESTELMISTÄ

Tässä direktiivissä tarkoitetuissa kysymyksissä Euroopan laajuinen tavanomainen rautatiejärjestelmä jaetaan seuraaviin osajärjestelmiin joko:

- a) rakenteellisin perustein:
- infrastruktuurit
 - energia
 - liikenteenohjaus ja valvonta sekä opasteet/merkinanto
 - käyttötoiminta ja liikenteen hallinta
 - liikkuva kalusto; tai
- b) toiminnallisin perustein:
- huolto
 - henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset.

2. OSAJÄRJESTELMIEN KUVAUS

Yhteinen edustuselin esittää kutakin osajärjestelmää tai osajärjestelmän osaa koskevien YTE:ien laatimisen yhteydessä luettelon yhteentoimivuuteen liittyvistä osatekijöistä ja näkökohdista.

Osajärjestelmiin sisältyvät erityisesti seuraavat näkökohdat tai osatekijät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden näkökohtien tai yhteentoimivuuden osatekijöiden määrittämistä tai sitä järjestystä, jossa osajärjestelmistä laaditaan YTE:iä:

2.1 **Infrastruktuuri**

Raiteet, vaihteet, tekniset rakenteet (sillat, tunnelit jne.), asemien perusrakenteet (laiturit, kulkuyhteydet, mukaan lukien liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeet, ...), sekä turva- ja suojalaitteet.

2.2 **Energia**

Sähköistämisyjärjestelmä, ilmajohtoihin liittyvät laitteet ja sähkönottolaitteet.

2.3 **Liikenteen ohjaus ja valvonta sekä opasteet/merkinanto**

Kaikki laitteet, joita tarvitaan varmistamaan verkossa luvallisesti liikkuvien junien turvallisuus, ohjaus ja valvonta.

2.4 **Käyttötoiminta ja liikenteen hallinta**

Menettelyt ja niihin liittyvät laitteet, joiden avulla voidaan varmistaa erilaisten rakenteellisten osajärjestelmien yhdenmukainen käyttö sekä niiden tavanomaisen toiminnan että vajaatoiminnan aikana, mukaan lukien erityisesti junien ohjaus ja liikenteen suunnittelu ja hallinta.

Palvelujen rajan yli suorittamisen edellyttämä ammatillinen kelpoisuus kaikilta osiltaan.

2.5 Telemaattiset sovellukset

Liitteen I mukaisesti tämä osajärjestelmä koostuu kahdesta osasta:

- a) henkilöliikenteen sovellukset, mukaan lukien matkustajille tarkoitettut tiedotusjärjestelmät ennen matkaa ja sen aikana, varausjärjestelmät, maksujärjestelmät, matkatavaroiden käsittely sekä yhteyksien järjestäminen junien välillä ja muiden liikennemuotojen kanssa; ja
- b) tavaraliikenteen sovellukset, mukaan lukien tiedotusjärjestelmät (tavaroiden ja junien ajantasainen seuranta), lajittelu- ja jakelujärjestelmät, varaus-, maksu- ja laskutusjärjestelmät, yhteyksien järjestäminen muiden liikennemuotojen kanssa sekä saateasiakirjojen tuottaminen sähköisessä muodossa.

2.6 Liikkuva kalusto

Rakenteet, junien kaikkien laitteiden ohjaus- ja valvontajärjestelmä, vetolaitteet, energian muuntolaitteet, jarrulaitteet, kytkinlaitteet, pyörästölaitteet (telit, akselit) ja jousitus, ovet, ihmisen ja koneen väliset rajapinnat (kuljettaja, junahenkilökunta, matkustajat, mukaan lukien liikuntarajoitteisten henkilöiden tarpeet), passiiviset ja aktiiviset turvalaitteet sekä matkustajien ja junahenkilökunnan terveyttä turvaavat laitteet.

2.7 Huolto

Menettelyt, niihin liittyvät välineet, huoltotyön logistiset laitteistot sekä varastot, jotka mahdollistavat pakollisten korjaavien tai ennaltaehkäisevien huoltotoimien toteuttamisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja tarvittavan suorituskyvyn takaamiseksi.

LIITE III

OLENNAISET VAATIMUKSET

1. YLEISET VAATIMUKSET

1.1 Turvallisuus

- 1.1.1 Turvallisuuden kannalta olennaisten komponenttien ja erityisesti junien liikkumiseen liittyvien laitteiden suunnittelun, rakentamisen tai valmistamisen sekä huollon ja valvonnan on taattava sellainen turvallisuustaso, joka vastaa verkolle vahvistettuja tavoitteita, myös määritellyissä vajaatoimintatilanteissa.
- 1.1.2 Pyörien ja kiskojen kosketuksessa vaikuttavien parametrien on oltava sellaisten kulun vakautta koskevien perusteiden mukaisia, että niillä taataan turvallinen liikenne sallitulla enimmäisnopeudella.
- 1.1.3 Käytettävien laitteiden on kestävä käyttöaikanaan niille määritetyt tavanomaiset tai poikkeukselliset rasitukset. Niiden satunnaisista vioista turvallisuudelle aiheutuvia seurauksia on rajoitettava asianmukaisilla keinoilla.
- 1.1.4 Kiinteät laitteistot ja liikkuva kalusto on suunniteltava ja käytettävät materiaalit valittava siten, että tulipalon sattuessa tulen ja savun syntymistä ja leviämistä sekä niiden vaikutuksia voidaan rajoittaa.
- 1.1.5 Käyttäjien käsiteltäviksi tarkoitetut laitteet on suunniteltava siten, etteivät ne vaaranna laitteiden turvallista käyttöä tai käyttäjien terveyttä ja turvallisuutta, jos niitä käytetään ennakoitavissa olevalla tavalla ohjeiden vastaisesti.

1.2 Luotettavuus ja käyttökunto

Junien liikkumiseen liittyvien kiinteiden tai liikkuvien osatekijöiden seuranta ja huolto on järjestettävä ja toteutettava sekä niiden laajuus määritettävä siten, että ne pysyvät toimintakuntoisina tarkoitetuissa olosuhteissa.

1.3 Terveys

- 1.3.1 Materiaaleja, jotka voivat käyttövastastaan johtuen vaarantaa niiden kanssa kosketuksiin joutuvien ihmisten terveyden, ei saa käyttää junissa eikä rautateiden infrastruktuureissa.
- 1.3.2 Materiaalit on valittava ja niitä on käytettävä siten, että voidaan rajoittaa haitallisten ja vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.

1.4 Ympäristönsuojelu

- 1.4.1 Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän toteuttamisen ja käytön ympäristövaikutukset on arvioitava ja otettava huomioon järjestelmää suunniteltaessa voimassaolevien yhteisön säännösten mukaisesti.
- 1.4.2 Junissa ja infrastruktuureissa käytettyjen materiaalien on oltava sellaisia, että voidaan välttää ympäristölle haitallisten tai vaarallisten savujen tai kaasujen muodostuminen, erityisesti tulipalossa.
- 1.4.3 Liikkuva kalusto ja energiansyöttöjärjestelmät on suunniteltava ja toteutettava siten, että ne ovat sähkömagneettisilta ominaisuuksiltaan yhteensopivia sellaisten julkisten tai yksityisten laitteistojen, laitteiden ja verkkojen kanssa, joihin ne saattavat vaikuttaa.
- 1.4.4 Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän käytössä on noudatettava säädettyjä melutasoja.

- 1.4.5 Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän käyttö ei saa aiheuttaa maaperässä sen tasoista värähtelyä, että se tavanomaisessa kunnossa ollessaan häiritsee liikaa infrastruktuurin lähellä suoritettavia toimintoja ja radan ympäristöä.

1.5 Tekninen yhteensopivuus

Infrastruktuurien ja kiinteiden laitteistojen teknisten ominaisuuksien on sovittava yhteen keskenään sekä Euroopan laajuisessa tavanomaisessa rautatiejärjestelmässä liikkuvien junien ominaisuuksien kanssa.

Jos näiden ominaisuuksien noudattaminen osoittautuu vaikeaksi verkon tietyissä osissa, voidaan toteuttaa väliaikaisia ratkaisuja, joiden avulla taataan yhteensopivuus tulevaisuudessa.

2. KUNKIN OSAJÄRJESTELMÄN ERITYISVAATIMUKSET

2.1 Infrastruktuurit

2.1.1 Turvallisuus

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin, jotta estetään pääsy tai asiaton tunkeutuminen laitteistoihin.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin ihmisille aiheutuvan vaaraan rajoittamiseksi erityisesti junien kulkiessa asemien läpi.

Infrastruktuurit, joihin yleisöllä on pääsy, on suunniteltava ja toteutettava siten, että rajoitetaan ihmisille aiheutuvia turvallisuusriskejä (infrastruktuurien vakaus, tulipalot, pääsytiät, evakuointi, laiturit jne.).

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin pitkien tunnelien asettamien erityisten turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi.

2.2 Energia

2.2.1 Turvallisuus

Energian syöttölaitteiden toiminta ei saa vaarantaa junien eikä ihmisten (käyttäjät, käyttöhenkilökunta, ratavarren asukkaat, sivulliset) turvallisuutta.

2.2.2 Ympäristönsuojelu

Sähkö- tai lämpöenergiansyöttölaitteiden toiminnasta aiheutuvien ympäristöhaittojen on pysyttävä määritellyissä rajoissa.

2.2.3 Tekninen yhteensopivuus

Sähkö- tai lämpöenergian syöttöjärjestelmien on

- mahdollistettava se, että junat saavuttavat määritellyt suoritustasot,
- sähkönsyöttöjärjestelmien osalta sovittava yhteen juniin asennettujen virranottolaitteiden kanssa.

2.3 Liikenteenohjaus ja valvonta sekä opasteet/merkinanto

2.3.1 Turvallisuus

Käytettyjen ohjaus-, valvonta- ja opastinlaitteiden ja niiden toiminnan on mahdollistettava junaliikenne, jonka turvallisuustaso vastaa verkolle asetettuja tavoitteita. Ohjaus-, valvonta- ja opastinjärjestelmien on edelleen mahdollistettava verkossa luvallisesti liikkuvien junien turvallinen liikkuminen määritellyssä vajaatoimintatilanteessa.

2.3.2 Tekninen yhteensopivuus

Uudet infrastruktuurit ja uusi liikkuva kalusto, joka on rakennettu tai kehitetty yhteensopivien ohjaus-, valvonta- ja opastinjärjestelmien käyttöönoton jälkeen, on mukautettava näiden järjestelmien käyttöön.

Junien ohjaamoihin asennettujen ohjaus-, valvonta- ja opastelaitteiden on mahdollistettava tavanomainen käyttötoiminta määritellyissä olosuhteissa Euroopan laajuisessa tavanomaisessa rautatiejärjestelmässä.

2.4 Liikkuva kalusto

2.4.1 Turvallisuus

Liikkuvan kaluston ja vaunujen välisten liitosten rakenteet on suunniteltava siten, että matkustaja- ja ohjaamotilat ovat suojattuja, jos junat törmäävät tai suistuvat raiteilta.

Sähkölaitteet eivät saa vaarantaa ohjaus-, valvonta- ja opastinlaitteiden toimintavarmuutta.

Jarrutustekniikoiden ja -tehojen on oltava yhteensopivia raiteiden, teknisten rakenteiden ja opastejärjestelmien kanssa.

On ryhdyttävä toimiin pääsyn estämiseksi jännitteisiin laitteisiin, jotta ihmisten turvallisuus ei vaarantuisi.

Vaaratilanteita varten on oltava käytettävissä laitteita, joiden avulla matkustajat voivat ilmoittaa vaarasta kuljettajalle ja junahenkilökunta voi olla yhteydessä häneen.

Ovissa on oltava matkustajien turvallisuuden takaava sulkemis- ja avausjärjestelmä.

Käytössä on oltava hätäuloskäyntejä, ja ne on merkittävä.

On ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin pitkien tunneleiden asettamien erityisten turvallisuusvaatimusten huomioon ottamiseksi.

Junissa on oltava riittävän tehokas hätävalaistusjärjestelmä, jolla on riittävä oma tehonlähde.

Junissa on oltava kuulutusjärjestelmä, jonka avulla junahenkilökunta ja valvontakeskus voivat välittää viestejä matkustajille.

2.4.2 Luotettavuus ja käyttökunto

Elintärkeät ajo-, veto- ja jarrutuslaitteet sekä ohjaus- ja valvontalaitteet on suunniteltava siten, että määritellyssä vajaatoimintatilanteessa juna voi jatkaa matkaansa ilman, että siitä on haittaa käyttöön jääville laitteille.

2.4.3 Tekninen yhteensopivuus

Sähkölaitteiden on oltava yhteensopivia ohjaus-, valvonta- ja opastinlaitteiden toiminnan kanssa.

Jos vetovoima tuotetaan sähköllä, virranottolaitteiden on oltava sellaisia, että junat voivat kulkea Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän energiansyöttöjärjestelmän avulla.

Liikkuvan kaluston ominaisuuksien on oltava sellaisia, että se voi kulkea kaikilla rataosuuksilla, joilla sitä aiotaan käyttää.

2.5 **Huolto**

2.5.1 Terveys ja turvallisuus

Keskusissa käytettävien teknisten laitteiden ja menetelmien on taattava kyseisen osajärjestelmän turvallinen käyttö eikä niistä saa aiheutua vaaraa terveydelle ja turvallisuudelle.

2.5.2 Ympäristönsuojelu

Huoltokeskuksissa käytettävät tekniset laitteet ja menetelmät eivät saa ylittää ympäristön kannalta hyväksyttävää häirtätysojia.

2.5.3 Tekninen yhteensopivuus

Tavanomaisessa liikkuvassa kalustossa käytettävien huoltolaitteiden on oltava sellaisia, että niillä voidaan suorittaa turvallisuuteen, terveyteen ja mukavuuteen liittyvät toimet sille kalustolle, joita varten ne on suunniteltu.

2.6 **Käyttötoiminta ja liikenteen hallinta**

2.6.1 Turvallisuus

Verkoilla on oltava yhtenäiset käytösäännöt sekä kuljettajilla ja junien ja valvontakeskusten henkilökunnalla riittävä pätevyys, jotta voidaan taata turvallinen käyttö, ottaen huomioon rajat ylittävien ja sisäisten palvelujen erilaiset vaatimukset.

Huoltotoimien ja huoltovälin, huoltohenkilökunnan ja valvontakeskusten henkilökunnan koulutuksen ja pätevyyden sekä asianomaisten liikenteenharjoittajien valvonta- ja huoltokeskuksissa käyttämän laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellaiset, että ne takaavat korkean turvallisuustason.

2.6.2 Luotettavuus ja käyttökunto

Huoltotoimien ja huoltovälin, huoltohenkilökunnan ja valvontakeskusten henkilökunnan koulutuksen ja pätevyyden sekä asianomaisten liikenteenharjoittajien valvonta- ja huoltokeskuksissa käyttämän laadunvarmistusjärjestelmän on oltava sellaiset, että ne takaavat korkean luotettavuus- ja käyttötason.

2.6.3 Tekninen yhteensopivuus

Verkoilla on oltava yhtenäiset käytösäännöt sekä kuljettajilla, junahenkilökunnalla ja liikenteen hallinnasta vastaavalla henkilökunnalla riittävä pätevyys, jotta voidaan taata Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän tehokas käyttö, ottaen huomioon kotimaisten ja rajat ylittävien palvelujen erilaiset vaatimukset.

2.7 Henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattiset sovellukset

2.7.1 Tekninen yhteensopivuus

Telemaattisten sovellusten olennaiset vaatimukset, joilla taataan palvelujen vähimmäislaatu matkustajille ja tavaraliikenteen asiakkaille, koskevat erityisesti teknistä yhteensopivuutta.

Näiden sovellusten osalta on varmistettava, että

- tiedostot, ohjelmat ja tiedonsiirtokäytännöt suunnitellaan siten, että niillä taataan suurin mahdollinen tietojenvaihto eri sovellusten ja eri liikenteenharjoittajien välillä sulkien pois liiketoimintaan liittyvät luottamukselliset tiedot.
- tiedot ovat helposti käyttäjien saatavilla.

2.7.2 Luotettavuus ja käyttökunto

Näiden tiedostojen, ohjelmien ja tiedonsiirtokäytäntöjen käyttö-, hallinta-, päivitys- ja ylläpitotapojen on taattava näiden järjestelmien tehokkuus ja palvelujen laatu.

2.7.3 Terveys

Näiden järjestelmien käyttäjäliittymissä on noudatettava ergonomian ja terveyden suojelun vähimmäissääntöjä.

2.7.4 Turvallisuus

On varmistettava riittävä yhtenäisyyden ja luotettavuuden taso turvallisuuteen liittyvien tietojen tallentamisessa ja siirrossa.

LIITE IV

YHTEENTOIMIVUUDEN OSATEKIJÖIDEN VAATIMUSTENMUKAISUUS JA KÄYTTÖÖNSOVELTUVUUS

1. YHTEENTOIMIVUUDEN OSATEKIJÄT

EY-vakuutusta sovelletaan edellä 3 artiklassa tarkoitettuihin yhteentoimivuuden osatekijöihin, jotka liittyvät Euroopan laajuisen tavanomaisen rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuteen. Yhteentoimivuuden osatekijöitä voivat olla:

1.1 Monikäyttöiset osatekijät

Osatekijät, jotka eivät liity ainoastaan rautatiejärjestelmään ja joita voidaan käyttää sellaisinaan muilla aloilla.

1.2 Monikäyttöiset osatekijät, joilla on erityisominaisuuksia

Osatekijät, jotka eivät sellaisinaan liity erityisesti rautatiejärjestelmään, mutta joilta vaaditaan erityistä suorituskykyä rautateillä käytettäessä.

1.3 Erityistekijät

Osatekijät, jotka liittyvät erityisesti rautatiesovelluksiin.

2. SOVELTAMISALA

EY-vakuutus koskee

- yhden tai useamman ilmoitetun laitoksen tekemää arviointia siitä, onko yhteentoimivuuden osatekijä sellaisenaan, erillään arvioituna, niiden teknisten eritelmien vaatimusten mukainen, jotka sen on täytettävä, tai
- yhden tai useamman ilmoitetun laitoksen tekemää arviointia/tarkastelua siitä, soveltuuko yhteentoimivuuden osatekijä käyttöönsä, kun sitä arvioidaan rautatieympäristössä — erityisesti siinä tapauksessa, että sillä on liitäntöjä muihin osatekijöihin — ja kun arviointi tehdään suhteessa erityisesti toiminnallisiin teknisiin eritelmiin, jotka on tarkistettava.

Ilmoitetun laitoksen suunnittelu- ja tuotantovaiheessa käyttämissä arviointimenettelyissä sovelletaan päätöksessä 93/465/ETY määriteltyjä moduuleita YTE:issä annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. EY-VAKUUTUKSEN SISÄLTÖ

EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutus ja siihen liittyvät asiakirjat on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutus on laadittava samalla kielellä kuin käyttöohjeet ja siihen on sisällytettävä seuraavat kohdat:

- viittaukset direktiiviin,
- valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan nimi ja osoite (toiminimi ja täydellinen osoite, edustajan osalta myös valmistajan tai rakentajan toiminimi),
- yhteentoimivuuden osatekijän kuvaus (merkki, tyyppi tms.),

- vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutuksen laatimisessa noudatettu menettely (13 artikla),
 - asian kannalta merkitykselliset kuvaukset, jotka yhteentoimivuuden osatekijä täyttää, ja erityisesti käyttöedellytykset,
 - vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arviointimenettelyyn osallistuneen ilmoitetun laitoksen (ilmoitettujen laitosten) nimi ja osoite sekä tarkastustodistuksen päivämäärä ja tarvittaessa todistuksen voimassaoloaika ja voimassaoloa koskevat ehdot,
 - tarvittaessa viittaus eurooppalaisiin eritelmiin,
 - sen allekirjoittajan henkilöllisyys, jolla on oikeus tehdä sitoumuksia valmistajan tai tämän yhteisöön sijoittautuneen edustajan puolesta.
-

LIITE V

OSAJÄRJESTELMIEN TARKASTUSVAKUUTUS

EY-tarkastusvakuutus ja siihen liittyvät asiakirjat on päivättävä ja allekirjoitettava.

Vakuutus on laadittava samalla kielellä kuin siihen liittyvä tekninen tiedosto ja siihen on sisällyttävä seuraavat kohdat:

- viittaukset direktiiviin,
 - hankintayksikön tai sen yhteisöön sijoittautuneen edustajan nimi ja osoite (toiminimi ja täydellinen osoite, edustajan osalta myös hankintayksikön toiminimi),
 - lyhyt kuvaus osajärjestelmästä,
 - edellä 18 artiklassa tarkoitetun EY-tarkastuksen suorittaneen ilmoitetun laitoksen nimi ja osoite,
 - viittaukset teknisiin asiakirjoihin,
 - asian kannalta merkitykselliset väliaikaiset tai lopulliset määräykset, joita osajärjestelmässä on noudatettava, tarvittaessa erityisesti käyttörajoitukset tai -ehdot,
 - EY-vakuutuksen voimassaoloaika, jos vakuutus on väliaikainen,
 - allekirjoittajan henkilötiedot.
-

LIITE VI

OSAJÄRJESTELMIEN TARKASTUSMENETTELY

1. JOHDANTO

EY-tarkastus on menettely, jossa ilmoitettu laitos tarkastaa ja todistaa hankintayksikön tai tämän yhteisöön sijoitautuneen edustajan pyynnöstä, että osajärjestelmä on

- direktiivin säännösten mukainen,
- muiden perustamissopimusta noudattaen sovellettavien säännösten mukainen ja että osajärjestelmä voidaan ottaa käyttöön.

2. VAIHEET

Osajärjestelmä tarkastetaan seuraavissa vaiheissa:

- kokonaissuunnittelu,
- osajärjestelmän rakentaminen, johon sisältyvät erityisesti maa- ja vesirakennustyöt, osatekijöiden kokoaminen ja kokonaisuuden säätö,
- valmiin osajärjestelmän testaaminen.

3. TODISTUS

EY-tarkastuksesta vastaava ilmoitettu laitos antaa vaatimustenmukaisuustodistuksen hankintayksikölle tai sen yhteisöön sijoittautuneelle edustajalle, joka puolestaan laatii EY-tarkastusvakuutuksen sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle, johon osajärjestelmä sijoitetaan ja/tai jossa sitä käytetään.

4. TEKNISET ASIAKIRJAT

Tarkastusvakuutuksen mukana on oltava seuraavat tekniset asiakirjat:

- infrastruktuurien osalta rakennussuunnitelmat, maaperä- ja raudoitustöiden katselmuspöytäkirjat, betonitöiden testaus- ja tarkastusselosteet,
- muiden osajärjestelmien osalta toteuttamista vastaavat yleissuunnitelmat ja yksityiskohtaiset suunnitelmat, sähkö- ja hydrauliset kaaviot, ohjauspiirikaaviot, tieto- ja automaatiojärjestelmien kuvaus, käyttö- ja huolto-ohjeet jne.,
- luettelo 3 artiklassa tarkoitetuista osajärjestelmään sisältyvistä yhteentoimivuuden osatekijöistä,
- jäljennökset EY-vaatimustenmukaisuus- tai käyttöönsoveltuvuusvakuutuksista, jotka edellä mainituilla osatekijöillä on oltava direktiivin 13 artiklan säännösten mukaisesti, sekä lisäksi tarvittaessa vastaavat laskelmat ja jäljennökset niiden testien ja tutkimusten pöytäkirjoista, joita ilmoitettu laitos on suorittanut yhteisten teknisten eritelmien perusteella,
- EY-tarkastuksesta vastaavan ilmoitetun laitoksen todistus siitä, että hanke on tämän direktiivin säännösten mukainen, sekä vastaavat ilmoitetun laitoksen tarkastamat laskelmat; todistuksessa täsmennetään tarvittaessa töiden aikana esitetyt varaukset, joita ei ole peruttu; todistukseen liittyvät myös ilmoitetun laitoksen laatimat kertomukset tarkastuksista, joita se on suorittanut tehtävänsä aikana 5.3 ja 5.4 kohdan mukaisesti.

5. VALVONTA

- 5.1 EY-valvonnan tarkoituksena on varmistaa, että teknisten asiakirjojen mukaiset velvoitteet täytetään osajärjestelmän toteuttamisen aikana.

- 5.2 Hankkeen toteutuksen tarkastamisesta vastaavalla ilmoitetulla laitoksella on oltava aina vapaa pääsy työmaille, tuotantolaitoksiin, varastoalueille ja tarvittaessa esivalmistusalueille, testauslaitoksiin ja yleensä kaikkiin paikkoihin, joihin pääsyt se voi katsoa tarpeelliseksi tehtävänsä suorittamisen kannalta. Hankintayksikön tai sen yhteisöön sijoittautuneen edustajan on toimitettava tai toimituttava ilmoitetulle laitokselle kaikki tätä tarkoitusta varten tarvittavat asiakirjat, erityisesti toteuttamissuunnitelmat ja osajärjestelmää koskevat teknisuonteiset asiakirjat.
- 5.3 Hankkeen toteutuksen tarkastamisesta vastaavan ilmoitetun laitoksen on tehtävä määräajoin tarkastuksia varmistukseksi, että direktiivin säännöksiä noudatetaan. Se antaa tarkastuskertomuksen hankkeen toteutuksesta vastaaville tahoille. Ilmoitettu laitos voi vaatia, että se kutsutaan seuraamaan tiettyjä rakennustyön vaiheita.
- 5.4 Lisäksi ilmoitettu laitos voi tehdä yllätystarkastuksia työmaalle tai tuotantolaitoksiin. Näiden käyntien yhteydessä se voi suorittaa täydellisiä tai osatarkastuksia. Se antaa kertomuksen käynnistä ja tarvittaessa tarkastuskertomuksen toteutuksesta vastaaville tahoille.

6. TEKNISTEN ASIAKIRJOJEN SÄILYTTÄMINEN

Hankintayksikkö tai sen yhteisöön sijoittunut edustaja säilyttää edellä 4 kohdassa tarkoitetut täydelliset asiakirjat käyttökunnossa olevan osajärjestelmän tarkastamisesta vastaavan ilmoitetun laitoksen laatiman vaatimustenmukaisuustodistuksen tukena. Asiakirjat liitetään EY-tarkastusvakuutukseen, jonka hankintayksikkö toimittaa asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaiselle.

Hankintayksikön on säilytettävä jäljennös asiakirjoista koko osajärjestelmän käyttöänsä ajan. Asiakirjat on toimitettava muille jäsenvaltioille, jos nämä pyytävät sitä.

7. JULKAISEMINEN

Kunkin ilmoitetun laitoksen on julkaistava määräajoin aiheelliset tiedot, jotka koskevat

- vastaanotettuja EY-tarkastuspyyntöjä
- annettuja vaatimustenmukaisuustodistuksia
- hylättyjä vaatimustenmukaisuustodistuksia.

8. KIELI

Asiakirjat ja EY-tarkastusmenettelyihin liittyvä kirjeenvaihto on laadittava jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, johon hankintayksikkö tai sen edustaja on sijoittautunut, tai jollakin hankintayksikön hyväksymällä kielellä.

LIITE VII

**VÄHIMMÄISPERUSTEET, JOTKA JÄSENVALTIOIDEN ON OTETTAVA HUOMIOON LAITOKSIA
ILMOITETTAESSA**

1. Tarkastukseen liittyviä toimia suorittava laitos, sen johtaja ja henkilökunta eivät saa suoranaisesti eivätkä edustajina osallistua yhteentoimivuuden osatekijöiden tai osajärjestelmien suunnitteluun, valmistukseen, rakentamiseen, markkinoille saattamiseen tai ylläpitoon. Tämä ei sulje pois mahdollisuutta vaihtaa teknistä tietoa valmistajan tai rakentajan ja laitoksen välillä.
2. Laitoksen ja sen henkilökunnan on tehtävä tarkastukseen liittyvät toimet mahdollisimman suurta ammattietiikkaa ja teknistä pätevyyttä osoittaen ja heidän on oltava riippumattomia kaikesta sellaisesta painostuksesta ja houkuttelusta, erityisesti taloudellisesta, joka voisi vaikuttaa heidän arviointiinsa tai tarkastuksen tuloksiin, erityisesti niiden henkilöiden tai henkilöryhmien taholta, joiden etuihin tarkastuksen tulokset vaikuttavat.
3. Laitoksen käytettävissä on oltava tarvittava henkilöstö ja välineet, jotta se voi asianmukaisesti hoitaa tarkastusten toteuttamiseen liittyvät hallinnolliset ja tekniset tehtävät. Sillä on oltava mahdollisuus käyttää erikoistarkastuksiin vaadittavia laitteita.
4. Tarkastuksista vastaavalla henkilöstöllä on oltava
 - hyvä tekninen ja ammatillinen koulutus,
 - riittävät tiedot tehtäviä tarkastuksia koskevista vaatimuksista ja riittävä kokemus tällaisten tarkastusten suorittamisesta,
 - kyky laatia todistuksia, pöytäkirjoja ja selosteita, joilla todennetaan tarkastuksen tulokset.
5. Tarkastushenkilöstön riippumattomuus on taattava. Henkilöstön palkkaus ei saa riippua suoritettujen tarkastusten määrästä eikä niiden tuloksista.
6. Laitoksella on oltava vastuuvakuutus, jollei tällainen vastuu kuulu valtiolle kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai jollei jäsenvaltio suorita itse näitä tarkastuksia.
7. Laitoksen henkilöstöllä on oltava salassapitovelvollisuus kaikkien niiden tietojen suhteen, joita se saa suorittaessaan tehtäviään tämän direktiivin mukaisesti tai direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säädösten nojalla (ei kuitenkaan suhteessa sen valtion toimivaltaisiin hallintoviranomaisiin, jossa laitos toimii).

LIITE VIII

YLEISSÄÄNNÖT, JOITA YHTEISEN EDUSTUSSELIMEN ON NOUDATETTAVA

1. Yhteisön yleisten standardointimenettelyjen mukaisesti yhteisen edustuselimen toiminnan on oltava avointa ja sen on perustuttava yksimielisyyteen ja riippumattomuuteen yksityisistä eduista. Tätä varten kaikkiin kolmeen yhteisen edustuselimen edustamaan ryhmään — infrastruktuurien hallinnot, rautatieyhtiöt, teollisuus — kuuluvien osapuolten on voitava antaa lausuntonsa YTE:ien laatimismenettelyn aikana yhteisen edustuselimen työjärjestyksen mukaisesti ja ennen kuin yhteinen edustuselin laatii lopullisen YTE-luonnoksen.
2. Jos yhteisellä edustuselimellä ei ole tietyn YTE-luonnoksen laatimiseksi tarvittavaa asiantuntemusta, sen on ilmoitettava tästä välittömästi komissiolle.
3. Yhteinen edustuselin perustaa YTE-luonnosten laatimiseksi tarvittavia työryhmiä; näiden työryhmien on oltava rakenteeltaan joustavia ja tehokkaita. Tästä syystä asiantuntijoiden määrää on rajoitettava. Työryhmissä on oltava tasapainoisesti toisaalta infrastruktuurien hallintojen ja rautatieyhtiöiden edustajia ja toisaalta teollisuuden edustajia. Myös eri kansallisuuksien on oltava asianmukaisesti edustettuina. Yhteisön ulkopuolisten maiden asiantuntijat voivat osallistua työryhmiin tarkkailijoina.
4. Kaikki tähän direktiiviin liittyvät ongelmat, joita ei pystytä ratkaisemaan yhteisen edustuselimen työryhmissä, on tuotava välittömästi komission tietoon.
5. Komissiolla ja 21 artiklassa tarkoitetulla komitealla on oltava käytössään kaikki työasiakirjat, joita yhteisen edustuselimen toiminnan seuranta vaatii.
6. Yhteisen edustuselimen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden keskeisten tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi, jotka tulevat sen tietoon sen toiminnan aikana.
7. Yhteisen edustuselimen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta 21 artiklassa tarkoitetun komitean työn tulokset sekä komitean ja komission suositukset toimitetaan kaikille sen jäsenille ja kaikille työryhmiin osallistuville asiantuntijoille.

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2001/17/EY,

annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001,

vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ja 55 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 73/239/ETY ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on lisättyä direktiivillä 92/49/ETY ⁽⁵⁾, ja henkivakuutuksen ensivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 5 päivänä maaliskuuta 1979 annetussa ensimmäisessä neuvoston direktiivissä 79/267/ETY ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on lisättyä direktiivillä 92/96/ETY ⁽⁷⁾, edellytetään, että vakuutusyrityksillä

on yksi ainoa, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen myöntämä toimilupa. Yhdellä toimiluvalla mahdollistetaan se, että vakuutusyritys voi harjoittaa toimintaansa yhteisössä sijoittautumalla tai tarjoamalla vapaasti palveluja ilman vastaanottavan jäsenvaltion myöntämää muuta toimilupaa sekä ainoastaan kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten valvoessa sen toiminnan vakautta.

- (2) Vakuutusdirektiiveissä, joissa säädetään yhdestä ainoasta yhteisön laajuisesta vakuutusyrityksen toimiluvasta, ei ole yhteensovittamista koskevia määräyksiä likvidaatiomenettelyn varalta. Vakuutusyritykset sekä muut rahoituslaitokset on nimenomaisesti jätetty maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ⁽⁸⁾ soveltamisalan ulkopuolelle. Sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja velkojien suojan vuoksi yhteisön tasolla on laadittava yhteensovitettut säännöt vakuutusyritysten likvidaatiomenettelyä varten.

- (3) Olisi myös laadittava yhteensovittamissäännöt sen varmistamiseksi, että yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen toteuttamat tervehdyttämistoimenpiteet vakuutusyrityksen taloudellisen terveyden säilyttämiseksi ja palauttamiseksi ennalleen sekä likvidaatiomenettelyn estämiseksi mahdollisimman suuressa määrin vaikuttavat täysimääräisesti yhteisössä. Tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat muiden osapuolien kuin vakuutusyrityksen itsensä olemassa oleviin oikeuksiin. Direktiivin 73/239/ETY 20 artiklassa ja direktiivin 79/267/ETY 24 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden olisi kuuluttava tämän direktiivin soveltamisalaan, edellyttäen että ne ovat tervehdyttämistoimenpiteiden määritelmässä olevien ehtojen mukaiset.

- (4) Tätä direktiiviä sovelletaan yhteisönlaajuisesti, jolloin se koskee direktiiveissä 73/239/ETY ja 79/267/ETY määriteltyjä vakuutusyrityksiä, joiden pääkonttori on yhteisössä, ja niiden vakuutusyritysten yhteisössä olevia sivuliikkeitä, joiden pääkonttori on kolmansissa maissa, ja yhteisössä asuvia velkojia. Tällä direktiivillä ei pitäisi säännellä tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyn vaikutuksia kolmansiin maihin.

⁽¹⁾ EYVL C 71, 19.3.1987, s. 5 ja EYVL C 253, 6.10.1989, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 319, 30.11.1987, s. 10.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. maaliskuuta 1989 (EYVL C 96, 17.4.1989, s. 99), vahvistettu 27. lokakuuta 1999, neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 9. lokakuuta 2000 (EYVL C 344, 1.12.2000, s. 23), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 15. helmikuuta 2001.

⁽⁴⁾ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 95/26/EY (EYVL L 168, 18.7.1995, s. 7).

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 92/49/ETY, annettu 18 päivänä kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/ETY ja 88/357/ETY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁶⁾ EYVL L 63, 13.3.1979, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/26/EY.

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 92/96/ETY, annettu 10 päivänä marraskuuta 1992, henkivakuutuksen ensivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 79/267/ETY ja 90/619/ETY muuttamisesta (kolmas henkivakuutusdirektiivi) (EYVL L 360, 9.12.1992, s. 1).

⁽⁸⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1.

- (5) Tämän direktiivin olisi koskettava likvidaatiomenettelyjä riippumatta siitä, perustuvatko ne maksukyvyttömyyteen ja ovatko ne vapaaehtoisia vai pakollisia. Tätä direktiiviä olisi sovellettava 9 artiklan mukaisesti kotijäsenvaltion lainsäädännössä määriteltyihin kaikkia velkoja koskeviin menettelyihin, joihin liittyy vakuutusyrityksen omaisuuden rahaksi muuttaminen sekä omaisuuden tuoton jakaminen. Niiden maksukyvyttömyyteen perustumattomien likvidaatiomenettelyjen, joihin vakuutuslaitosten maksun osalta liittyy 10 artiklan mukainen etuoikeusjärjestys, olisi sisällyttävä myös tämän direktiivin soveltamisalaan. Työsopimuksesta tai -suhteesta johtuvat vakuutusyrityksen työntekijöiden saatavat olisi voitava siirtää kansalliseen palkkatakuujärjestelmään. Tällaisia siirrettyjä saatavia olisi kohdeltava kotijäsenvaltion lainsäädännössä (*lex concursus*) määritellyllä tavalla tämän direktiivin periaatteiden mukaisesti. Tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin eri likvidaatiomenettelytapauksiin tarvittavassa laajuudessa.
- (6) Tervehdyttämistoimenpiteiden toteuttaminen ei estä likvidaatiomenettelyn aloittamista. Likvidaatiomenettely voidaan aloittaa ilman tervehdyttämistoimenpiteitä tai sen jälkeen kun tervehdyttämistoimenpiteitä on toteutettu ja likvidaatiomenettely voidaan päättää akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen, mukaan luettuna tervehdyttämistoimenpiteet.
- (7) Sivuliikkeen määritelmässä olisi otettava nykyisten maksukyvyttömyyttä koskevien periaatteiden mukaisesti huomioon vakuutusyrityksen yksi ainoa oikeushenkilöys. Kotijäsenvaltion lainsäädännössä olisi määriteltävä, miten riippumattomien henkilöiden, joilla on pysyvä valtuutus toimia vakuutusyrityksen asiamiehenä, varoja ja vastuita kohdeltaisiin vakuutusyrityksen likvidaation yhteydessä.
- (8) Olisi tehtävä ero tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyjen osalta toimivaltaisten viranomaisten ja vakuutusyritysten valvontaviranomaisten välillä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat olla hallinnollisia tai oikeusviranomaisia jäsenvaltion lainsäädännöstä riippuen. Tällä direktiivillä ei yritetä yhdenmukaistaa tällaisten viranomaisten välistä toimivallan jakoa koskevaa kansallista lainsäädäntöä.
- (9) Tällä direktiivillä ei yritetä yhdenmukaistaa tervehdyttämistoimenpiteitä ja likvidaatiomenettelyjä koskevaa kansallista lainsäädäntöä vaan yritetään varmistaa jäsenvaltioiden vakuutusyrityksiä koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiolainsäädännön vastavuoroinen tunnustaminen sekä tarvittava yhteistyö. Tällainen vastavuoroinen tunnustaminen pannaan täytäntöön tällä direktiivillä yhtenäisyyden, yleispätevyyden, yhteensovittamisen, julkisuuden, tasapuolisen kohtelun ja vakuutusvelkojen suojan periaatteiden myötä.
- (10) Ainoastaan kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi oltava toimivaltaisia päättämään vakuutusyritystä koskevasta likvidaatiomenettelystä (yhtenäisyyden periaate). Menettelyn olisi vaikutettava koko yhteisössä ja se olisi tunnustettava kaikissa jäsenvaltioissa. Vakuutusyrityksen kaikki varat ja vastuut olisi pääsääntöisesti otettava huomioon likvidaatiomenettelyssä (yleispätevyyden periaate).
- (11) Vakuutusyritystä koskevaan likvidaatiopäätökseen, itse likvidaatiomenettelyyn ja sen vaikutuksiin asianomaisiin henkilöihin ja oikeussuhteisiin sekä sisällön että menettelytapojen osalta sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädäntöä, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä. Kaikkiin likvidaatiomenettelyn aloittamista, toteuttamista ja päättämistä koskeviin edellytyksiin olisi sovellettava sen vuoksi kotijäsenvaltion lainsäädäntöä. Tässä direktiivissä olisi sen soveltamisen helpottamiseksi oltava esimerkinomainen luettelo niistä osa-alueista, joihin erityisesti sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädännön soveltamista koskevaa yleissääntöä.
- (12) Kotijäsenvaltion ja kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille olisi viipymättä ilmoitettava likvidaatiomenettelyn aloittamisesta (yhteensovittamisen periaate).
- (13) On erittäin tärkeää, että likvidaatiomenettelyssä suojataan vakuutettuja, vakuutuksenottajia, edunsaajia sekä kaikkia vahingon kärsineitä, joilla on vakuutustoimintaan perustuvaa saatavaa koskeva suora kanneoikeus vakuutusyritykseen nähden. Tällaisen suojan piiriin ei pitäisi sisältyä saatavia, jotka eivät johdu vakuutussopimusten tai vakuutustoiminnan tuomista velvoitteista vaan siviilioikeudellisesta korvausvelvollisuudesta, jonka asiamies aiheuttaa neuvotteluissa joista hän ei ole vakuutussopimukseen tai -toimintaan sovellettavan lain mukaisesti tällaisen vakuutussopimuksen tai -toiminnan nojalla itse vastuussa. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden olisi varmistettava erityiskohtelu vakuutusvelkojia varten jommalla kummalla tässä direktiivissä säädettyistä valinnaisista menetelmistä. Jäsenvaltiot voivat valita, ovatko vakuutuslaitokset ehdottoman etuoikeutettuja kaikkiin muihin saataviin nähden vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen osalta vai onko vakuutuslaitoksilla ainoastaan palkka-, sosiaaliturva- ja verosaatavien sekä esineoikeuksiin perustuvien saatavien jälkeen

- erityinen etuoikeus kaikkiin vakuutusyrityksen varoihin. Kumpikaan tässä direktiivissä säädettyistä menetelmistä ei estä jäsenvaltiota laatimasta maksunsaantijärjestystä eri vakuutussaatavaluokkien välille.
- (14) Tällä direktiivillä olisi pyrittävä varmistamaan asianmukainen tasapaino vakuutusvelkojen ja jäsenvaltion lainsäädännöllä suojattujen muiden etuoikeutettujen velkojen suojan välille eikä yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden olemassa olevia, etuoikeutettuja velkoja koskevia eri järjestelmiä.
- (15) Vakuutussaatavien kohtelua koskevia kahta valinnaista menetelmää pidetään olennaisesti samanarvoisina. Ensimmäisessä menetelmässä varmistetaan vakuutussaatavien kohdistaminen vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaaviin varoihin; toisessa menetelmässä varmistetaan vakuutussaataville sellainen asema velkojen maksunsaantijärjestyksessä, joka kohdistuu vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen lisäksi kaikkiin vakuutusyrityksen varoihin.
- (16) Niiden jäsenvaltioiden, jotka suojatakseen vakuutusvelkoja valitsevat menetelmän, jolla vakuutussaataville annetaan ehdoton etusija vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen osalta, olisi vaadittava, että niiden vakuutusyritykset perustavat ja pitävät ajan tasalla erityisen rekisterin tällaisista varoista. Tällainen rekisteri on hyödyllinen väline kyseisistä saatavista vastaavien varojen määrittämiseksi.
- (17) Vakuutussaatavien kohtelua koskevien molempien järjestelmien välisen tasapuolisuuden lisäämiseksi tässä direktiivissä olisi velvoitettava ne jäsenvaltiot, jotka soveltavat 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä menetelmää, vaatimaan, että kaikki vakuutusyritykset vastaavat kaiken aikaa ja riippumatta mahdollisesta likvidaatiosta niistä saatavista, jotka kyseisen menetelmän mukaan mahdollisesti ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden ja jotka on merkitty vakuutusyrityksen tileihin, varoilla, jotka voimassa olevien vakuutusdirektiivien mukaan voivat vastata vakuutusteknisestä vastuuvälästä.
- (18) Kotijäsenvaltion olisi voitava säätää, että jos vakuutusvelkojen oikeudet ovat siirtyneet kyseisessä kotijäsenvaltiossa perustetulle takuujärjestelmälle, tämän järjestelmän saataviin ei sovellettaisi tämän direktiivin mukaista vakuutussaatavien kohtelua.
- (19) Likvidaatiomenettelyn aloittamisen olisi johdettava vakuutusyritykselle myönnetyn liiketoiminnan harjoittamista koskevan toimiluvan peruuttamiseen, ellei toimilupaa ole jo aikaisemmin peruutettu.
- (20) Likvidaatiomenettelyn aloittamista koskeva päätös, jolla yleispätevyyden periaatteen mukaisesti saattaa olla koko yhteisön laajuisia vaikutuksia, olisi asianmukaisesti julkistettava yhteisössä. Tällainen päätös olisi asianosaisten suojelemiseksi julkaistava kotijäsenvaltion menettelyjen mukaisesti ja *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* sekä lisäksi muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten päättämällä mahdollisella muulla tavalla niiden alueilla. Päätöksen julkaisemisen lisäksi yhteisössä asuville tunnetuille velkojille olisi henkilökohtaisesti ilmoitettava päätöksestä. Tällaisen ilmoituksen olisi sisällettävä vähintään tässä direktiivissä säädetty seikat. Selvittäjien olisi myös säännöllisesti annettava velkojille tietoja likvidaatiomenettelyn edistymisestä.
- (21) Velkojilla olisi oltava oikeus ilmoittaa saatavia tai tehdä kirjallisia huomautuksia likvidaatiomenettelyn yhteydessä. Niiden velkojen saatavia, joiden asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, olisi kohdeltava samalla tavalla kuin vastaavia saatavia kotijäsenvaltiossa syrjimättä kansalaisuuden tai asuinpaikan perusteella (tasapuolisen kohtelun periaate).
- (22) Tässä direktiivissä olisi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin tervehdyttämistoimenpiteisiin sovellettava tarvittavin muutoksin vastaavia periaatteita kuin likvidaatiomenettelyjen osalta on säädetty. Tällaisten tervehdyttämistoimenpiteiden julkistamisen olisi rajoitettava tapaukseen, jossa muut osapuolet kuin itse vakuutusyritys voivat hakea muutosta kotijäsenvaltiossa. Kun tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat yksinomaan vakuutusyrityksen osakkeenomistajien, jäsenten tai työntekijöiden oikeuksiin niiden siinä ominaisuudessa, toimivaltainen viranomaisten olisi määriteltävä asiaan kuuluvan lainsäädännön mukaisesti, miten ilmoitetaan osapuolille, joihin tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat.
- (23) Tässä direktiivissä säädetään yhteensovitetuista säännöistä vakuutusyritysten tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin sovellettavan lainsäädännön määrittämiseksi. Tässä direktiivissä ei pyritä luomaan kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjä, joilla määritetään sopimukseen ja muihin oikeussuhteisiin sovellettava lainsäädäntö. Tässä direktiivissä ei erityisesti pyritä määrittämään sopimuksen olemassaoloon, osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin eikä velkojen arviointiin sovellettavista säännöistä.
- (24) Tämän direktiivin yleissäännöstä, jonka mukaan tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin sovelletaan kotijäsenvaltion lainsäädäntöä, olisi oltava sarja poikkeuksia perustellun luottamuksen ja joidenkin lii-

ketoimien varmuuden suojaamiseksi muissa jäsenvaltioissa kuin kotijäsenvaltioissa. Tällaisten poikkeusten olisi koskettava tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutuksia tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin, sivullisten esineoikeuksiin, omistuksenpidätykseen, kuittaukseen, säännelyihin markkinoihin, velkoja vahingoittaviin toimiin, sivullisiin ostajiin ja vireillä oleviin oikeudenkäynteihin.

- (25) Tervehdyttämistoimenpiteiden ja likvidaatiomenettelyn vaikutuksia tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin koskevan 19 artiklassa säädetyn poikkeuksen olisi rajoitettava 19 artiklassa määritettyihin vaikutuksiin, eikä siihen olisi sisällyttävä mitään muita tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyyn liittyviä kysymyksiä, kuten saatavien ilmoittaminen, todentaminen, hyväksyminen ja maksunsaantijärjestykseen asettaminen tällaisten sopimusten ja oikeuksien osalta, joihin olisi sovellettava kotijäsenvaltion lainsäädäntöä.
- (26) Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutusten vireillä olevaan oikeudenkäyntiin olisi määräydyttävä sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan, jossa menettelyn alaista vakuutusyrityksen omaisuutta tai oikeutta koskeva oikeudenkäynti on vireillä, poikkeuksena kotijäsenvaltion lainsäädännön soveltamisen periaatteesta. Tällaisten toimenpiteiden ja menettelyjen vaikutusten näistä oikeudenkäynneistä johtuviin yksittäisiin täytäntöönpanotoimiin olisi määräydyttävä direktiivin yleissäännön mukaisesti kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan.
- (27) Kaikkia tässä direktiivissä säädettyissä tietojenantomenettelyissä tietoja vastaanottavia tai antavia henkilöitä olisi koskettava salassapitovelvollisuus samalla tavoin kuin direktiivin 92/49/ETY 16 artiklassa ja direktiivin 92/96/ETY 15 artiklassa säädetään, lukuun ottamatta oikeusviranomaisia, joihin sovelletaan erityisiä kansallisia säännöksiä.
- (28) Sovellettaessa tätä direktiiviä tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jotka koskevat yhteisössä sijaitsevia sellaisen vakuutusyrityksen sivuliikkeitä, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, tarkoitetaan kotijäsenvaltiolla jäsenvaltiota, jossa sivuliike sijaitsee ja valvontaviranomaisilla ja toimivaltaisilla viranomaisilla kyseisen jäsenvaltion viranomaisia.
- (29) Tapauksissa, joissa sellaisella vakuutusyrityksellä, jonka pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella, on sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, kutakin sivuliikettä olisi kohdeltava itsenäisesti tämän direktiivin soveltamisen osalta. Näissä tapauksissa toimivaltaisten viranomaisien ja valvontaviranomaisien sekä hallinnonhoitajien ja selvittäjien olisi pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan vakuutusyrityksiä koskeviin tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös 30 artiklassa säädettyssä laajuudessa tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jotka koskevat yhteisössä sijaitsevia sellaisten vakuutusyritysten sivuliikkeitä, joiden pääkonttori on yhteisön ulkopuolella.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'vakuutusyrityksellä' yritystä, joka on saanut virallisen toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan tai direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan nojalla;
- b) 'sivuliikkeellä' vakuutustoimintaa harjoittavan vakuutusyrityksen pysyvää läsnäoloa muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion alueella;
- c) 'tervehdyttämistoimenpiteillä' toimenpiteitä, joihin liittyy hallinnollisten elinten tai oikeusviranomaisten mikä tahansa toimenpide ja joilla on tarkoitus säilyttää tai palauttaa ennalleen vakuutusyrityksen taloudellinen tilanne ja jotka vaikuttavat muiden osapuolien kuin vakuutusyrityksen itsensä olemassa oleviin oikeuksiin, mukaan lukien toimenpiteitä, joihin voi liittyä maksujen keskeyttäminen, täytäntöönpanotoimenpiteiden keskeyttäminen tai saatavien alentaminen, mutta ei rajoittuen niihin;
- d) 'likvidaatiomenettelyllä' kaikkia velkoja koskevaa menettelyä, johon liittyy vakuutusyrityksen omaisuuden rahaksi muuttaminen ja tuoton jakaminen velkojien, osakkeenomistajien tai jäsenten kesken tarkoituksenmukaisella tavalla, mihin välttämättä liittyy jäsenvaltion hallinnollisten tai oikeusviranomaisten mikä tahansa väliintulo, mukaan lukien kaikkia velkoja koskeva menettely, joka päätetään akordiin tai muuhun vastaavaan toimenpiteeseen, riippumatta siitä, perustuuko menettely maksukyvyttömyyteen vai ei tai onko se vapaaehtoinen vai pakollinen;

- e) 'kotijäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa vakuutusyrittäjä on saanut toimiluvan direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan tai direktiivin 79/267/ETY 6 artiklan mukaisesti;
- f) 'vastaanottavalla jäsenvaltiolla' muuta jäsenvaltiota kuin kotijäsenvaltiota, jossa vakuutusyrittäjällä on sivuliike;
- g) 'toimivaltaisilla viranomaisilla' jäsenvaltioiden hallinnollisia tai oikeusviranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyjen osalta;
- h) 'valvontaviranomaisilla' direktiivin 92/49/ETY 1 artiklan k kohdassa ja direktiivin 92/96/ETY 1 artiklan l kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia;
- i) 'hallinnonhoitajalla' toimivaltaisten viranomaisten nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia tervehdyttämistoimenpiteistä;
- j) 'selvittäjällä' toimivaltaisten viranomaisten tai vakuutusyrittäjien hallintoelinten, tilanteen mukaan, nimeämää henkilöä tai elintä, jonka tehtävänä on huolehtia likvidaatiomenettelystä;
- k) 'vakuutussaataavalla' kaikkia niitä määriä, jotka vakuutusyrittäjä on velkaa vakuutetuille, vakuutuksenottajille, edunsaajille tai kenelle tahansa vahingon kärsineelle, jolla on suora kanneoikeus vakuutusyrittäjään nähden, ja jotka perustuvat ensivakuutusliikkeen puitteissa tehtyyn vakuutus sopimukseen tai direktiivin 79/267/ETY 1 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyyn toimintaan mukaan luettuina ne määrät, jotka on pantu syrjään edellä mainittuja henkilöitä varten, kun kaikkia velan osia ei vielä tunneta. Vakuutusmaksuja, jotka vakuutusyrittäjä on velkaa sen vuoksi, että näitä sopimuksia ja toimia ei ole tehty tai että ne on peruutettu tällaisiin sopimuksiin tai toimiin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti ennen likvidaatiomenettelyn aloittamista, pidetään myös vakuutussaataavina.

II OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEET

3 artikla

Sovellettamisala

Tämän osaston säännöksiä sovelletaan 2 artiklan c alakohdassa määritettyihin tervehdyttämistoimenpiteisiin.

4 artikla

Päätös tervehdyttämistoimenpiteistä — sovellettava lainsäädäntö

1. Ainoastaan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyrittäjästä ja sen muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia sivuliikkeitä koskevasta tervehdyttämistoimenpiteistä. Tervehdyttämistoimenpiteet eivät saa estää likvidaatiomenettelyn aloittamista kotijäsenvaltiossa.

2. Tervehdyttämistoimenpiteistä säädetään kotijäsenvaltiossa sovellettavissa laeissa, asetuksissa ja menettelyissä, jollei 19—26 artiklassa toisin säädetä.

3. Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat täysimääräisesti voimaan kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti koko yhteisössä ilman eri muodollisuuksia, myös muissa jäsenvaltioissa oleviin sivullisiin nähden, siinäkin tapauksessa, että kyseisten muiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä ei säädetä tällaisista tervehdyttämistoimenpiteistä tai että niissä vaihtoehtoisesti säädetään toimenpiteiden täytäntöönpano riippuvaksi ehdoista, jotka eivät täyty.

4. Tervehdyttämistoimenpiteet tulevat voimaan koko yhteisössä heti, kun ne tulevat voimaan jäsenvaltiossa, jossa ne toteutettiin.

5 artikla

Valvontaviranomaisille ilmoittaminen

Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on viipymättä ilmoitettava kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille tervehdyttämistoimenpidettä koskevasta päätöksestään ennen tällaisen toimenpiteen toteuttamista, mikäli mahdollista, tai muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille päätöksestä toteuttaa tervehdyttämistoimenpiteitä, myös toimenpiteiden mahdollisista käytännön vaikutuksista.

6 artikla

Julkaiseminen

1. Jos tervehdyttämistoimenpiteeseen voidaan hakea muutosta kotijäsenvaltiossa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, hallinnonhoitajan tai kotijäsenvaltiossa tämän osalta toimivaltaisen henkilön on julkaistava päätös tervehdyttämistoimenpiteestä kotijäsenvaltiossa säädettyjen julkaisemismenettelyjen mukaisesti ja julkaistava lisäksi mahdollisimman nopeasti

ote tervehdyttämistoimenpiteen vahvistavasta asiakirjasta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joille on ilmoitettu tervehdyttämistoimenpidettä koskevasta päätöksestä 5 artiklan mukaisesti, voivat varmistaa kyseisen päätöksen julkaisemisen alueellaan asianmukaisesti katsomallaan tavalla.

2. Julkaistaessa päätöstä 1 kohdan mukaisesti on myös määritettävä kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen sekä sovellettava lainsäädäntö 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä mahdollinen hallinnonhoitaja. Päätös julkaistaan sen jäsenvaltion jollakin virallisella kielellä, jossa tiedot julkaistaan.

3. Tervehdyttämistoimenpiteitä sovelletaan riippumatta 1 ja 2 kohdassa säädetystä julkaisemisesta koskevasta toimenpiteestä, ja ne ovat täysimääräisesti voimassa velkoihin nähden, elleivät kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset toisin määrää tai ellei tämän valtion lainsäädännössä toisin säädetä.

4. Ellei näihin tervehdyttämistoimenpiteisiin sovellettavassa laissa toisin säädetä, ei tätä artiklaa sovelleta, kun tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat yksinomaan vakuutusyrityksen osakkeenomistajien, jäsenten tai työntekijöiden oikeuksiin niiden siinä ominaisuudessa. Toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät, miten niille asianosaisille, joihin tällaiset tervehdyttämistoimenpiteet vaikuttavat, ilmoitetaan asiaan kuuluvan lainsäädännön mukaisesti.

7 artikla

Velvollisuus ilmoittaa tunnetuille velkojille ja oikeus vaatia saatavia

1. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännössä on saatavan tunnustamisen edellytyksenä sen vaatiminen tai jos siinä on säädetty tervehdyttämistoimenpiteen pakollisesta ilmoittamisesta velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on tässä valtiossa, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten tai hallinnonhoitajan on ilmoitettava toimenpiteestä myös niille tunnetuille velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa, 15 artiklassa ja 17 artiklan 1 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

2. Jos kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan velkojilla, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on tässä valtiossa, on oikeus ilmoittaa saatavia tai esittää saataviaan koskevia huomautuksia, velkojilla, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa, on myös sama oikeus ilmoittaa saatavia tai esittää saataviaan koskevia huomautuksia 16 artiklassa ja 17 artiklan 2 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti.

III OSASTO

LIKVIDAATIOMENETTELY

8 artikla

Likvidaatiomenettelyn aloittaminen — valvontaviranomaisille ilmoittaminen

1. Vain kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat toimivaltaisia päättämään vakuutusyritystä sekä sen muissa jäsenvaltioissa olevia sivuliikkeitä koskevan likvidaatiomenettelyn aloittamisesta. Päätös voidaan tehdä ilman tervehdyttämistoimenpiteitä tai sen jälkeen kun tervehdyttämistoimenpiteitä on toteutettu.

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös aloittaa vakuutusyritystä, mukaan lukien muissa jäsenvaltioissa olevat sivuliikkeet, koskeva likvidaatiomenettely tunnustetaan ilman eri muodollisuuksia kaikkien muiden jäsenvaltioiden alueella, ja päätös tulee niissä voimaan samanaikaisesti kuin jäsenvaltiossa, jossa menettely aloitetaan.

3. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille on viipymättä ilmoitettava päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettely ennen kyseisen menettelyn aloittamista, mikäli mahdollista, tai muussa tapauksessa välittömästi sen jälkeen. Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on viipymättä ilmoitettava kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettely ja myös menettelyn mahdollisista käytännön vaikutuksista.

9 artikla

Sovellettava lainsäädäntö

1. Vakuutusyrityksen likvidaatiopäätökseen, likvidaatiomenettelyihin ja niiden vaikutuksiin sovelletaan yrityksen kotijäsenvaltiossa voimassa olevia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia menettelyjä, jollei 19—26 artiklassa toisin säädetä.

2. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan määräytyy erityisesti:

- likvidaatiomenettelyn piiriin kuuluva omaisuus sekä sellaisen omaisuuden asema, jonka vakuutusyritys saa likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen;
- vakuutusyrityksen ja selvittäjän toimivaltasuhteet;
- kuittauksen edellytykset;

- d) likvidaatiomenettelyn vaikutukset vakuutusyrityksen voimassa oleviin sopimussuhteisiin;
- e) likvidaatiomenettelyn vaikutukset yksittäisten velkojien saatavien erillisperintään, lukuun ottamatta niiden vaikutuksia vireillä oleviin oikeudenkäynteihin, joista säädetään 26 artiklassa;
- f) mille saataville voidaan vaatia maksua vakuutusyrityksen omaisuudesta, sekä likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen syntyneiden saatavien asema;
- g) saatavien ilmoittaminen, todistaminen ja hyväksyminen;
- h) omaisuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton jakaminen, maksunsaantijärjestys sekä niiden velkojien oikeudet, jotka ovat likvidaatiomenettelyn alkamisen jälkeen saaneet osittaisen suorituksen esinevakuuden perusteella tai kuittauksen kautta;
- i) likvidaatiomenettelyn päättämisen edellytykset ja vaikutukset, erityisesti akordin osalta;
- j) velkojan oikeudet likvidaatiomenettelyn päättämisen jälkeen;
- k) vastuu likvidaatiomenettelyn kustannuksista;
- l) kaikkia velkojia vahingoittavien oikeustointen mitättömyys, pätemättömyys ja täytäntöönpanokelvottomuus.

10 artikla

Vakuutussaatavien kohtelu

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuutussaatavat ovat etuoikeutettuja vakuutusyritykseen kohdistuviin muihin saataviin nähden jommallakummalla tai molemmilla seuraavista menetelmistä:
- a) Vakuutussaatavat ovat vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen osalta ehdottoman etuoikeutettuja vakuutusyritykseen kohdistuviin kaikkiin muihin saataviin nähden;
- b) Vakuutussaatavat ovat vakuutusyrityksen kaikkien varojen osalta etuoikeutettuja vakuutusyritykseen kohdistuviin kaikkiin muihin saataviin nähden lukuun ottamatta mahdollisesti ainoastaan
- i) työsopimuksesta ja -suhteesta johtuvia työntekijöiden saatavia;
- ii) julkisyhteisöjen verosaatavia;

iii) sosiaaliturvajärjestelmien saatavia; tai

iv) esineoikeuden alaisia varoja koskevia saatavia.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kaikki likvidaatiomenettelystä aiheutuvat kustannukset tai osa niistä, siten kuin niiden kansallisessa lainsäädännössä määritellään, ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun menetelmän, on vaadittava, että vakuutusyritykset perustavat ja pitävät ajan tasalla liitteessä olevien säännösten mukaisen erityisen rekisterin.

11 artikla

Siirtäminen takuujärjestelmään

Kotijäsenvaltio voi säätää, että jos vakuutusvelkojien oikeudet ovat siirtyneet kyseisessä jäsenvaltiossa perustetulle takuujärjestelmälle, kyseisen järjestelmän saataviin ei sovelleta 10 artiklan 1 kohdan säännöksiä.

12 artikla

Etuoikeutetuista saatavista vastaavat varat

Poiketen siitä, mitä direktiivin 73/239/ETY 18 artiklassa ja direktiivin 79/267/ETY 21 artiklassa säädetään, jäsenvaltioiden, jotka soveltavat tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa olevaa menetelmää, on edellytettävä, että kaikki vakuutusyritykset vastaavat kaiken aikaa ja riippumatta mahdollisesta likvidaatiosta niistä saatavista, jotka ovat etuoikeutettuja vakuutussaataviin nähden 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja jotka on merkitty vakuutusyrityksen kirjanpitoon, direktiivin 92/49/ETY 21 artiklassa ja direktiivin 92/96/ETY 21 artiklassa mainituilla varoilla.

13 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Jos päätetään aloittaa likvidaatiomenettely vakuutusyrityksen osalta, vakuutusyrityksen toimilupa on peruutettava, paitsi siltä osin kuin on tarpeen 2 kohdassa mainitun tarkoituksen kannalta, noudattaen direktiivin 73/239/ETY 22 artiklassa ja direktiivin 79/267/ETY 26 artiklassa säädettyä menettelyä, ellei toimilupaa ole aikaisemmin peruutettu.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty toimiluvan peruuttaminen ei estä selvittäjää ja muita toimivaltaisten viranomaisten hyväksy-

miä henkilöitä jatkamasta vakuutusyrityksen joitakin toimintoja siltä osin kuin se on tarpeen tai asianmukaista likvidaation vuoksi. Kotijäsenvaltio voi määrätä, että nämä toiminnot suoritetaan kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten suostumuksella ja valvonnassa.

14 artikla

Julkaiseminen

1. Toimivaltaisen viranomaisen, selvittäjän tai toimivaltaisen viranomaisen tätä varten nimeämän muun henkilön on julkaisettava päätös aloittaa likvidaatiomenettely kotijäsenvaltion sääntämien julkaisemismenettelyjen mukaisesti ja julkaisemalla lisäksi ote likvidaatiota koskevasta päätöksestä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Kaikkien muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset, joille on ilmoitettu päätöksestä aloittaa likvidaatiomenettelyt 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti, voivat varmistaa kyseisen päätöksen julkaisemisen alueellaan asianmukaisesti katsomallaan tavalla.

2. Julkaistaessa likvidaatiomenettelypäätöstä 1 kohdan mukaisesti on myös määritettävä kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen, sovellettava lainsäädäntö ja nimetty selvittäjä. Julkaiseminen suoritetaan sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai jollakin sen jäsenvaltion virallisista kielistä, jossa tiedot julkaistaan.

15 artikla

Tunnetuille velkojille ilmoittaminen

1. Kun likvidaatiomenettely aloitetaan, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, selvittäjän tai toimivaltaisten viranomaisten tätä varten nimeämän muun henkilön on viipymättä ilmoitettava siitä erikseen niille tunnetuille velkojille, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa ilmoituksessa on mainittava erityisesti noudatettavat määräajat, seuraamukset niiden laiminlyönnistä, se elin tai viranomainen, joka on toimivaltaisen ottamaan vastaan saatavia koskevat ilmoitukset tai huomautukset, sekä muut määrätyt toimenpiteet. Siitä on käytävä myös ilmi, onko velkojan vaadittava saatavaa, joka on etuoikeutettu tai jonka vakuutena on esinevakuus. Ilmoituksessa on vakuutussaatavien osalta lisäksi ilmoitettava likvidaatiomenettelyn yleiset vaikutukset vakuutussopimuksiin, erityisesti päivään, jolloin vakuutussopimuksen tai toiminnan vaikutukset lakkaavat, sekä vakuutetun oikeudet ja velvollisuudet sopimuksen tai toiminnan osalta.

16 artikla

Oikeus ilmoittaa saatavia

1. Jokaisella velkojalla, jonka tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden julkiset viranomaiset mukaan lukien, on oikeus ilmoittaa saatavansa tai tehdä saataviin liittyviä kirjallisia huomautuksia.

2. Kaikkien niiden velkojien saatavia, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, mukaan lukien edellä mainitut viranomaiset, kohdellaan samalla tavalla ja samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin sellaisia samankaltaisia saatavia, joita voivat esittää ne velkojat, joiden tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on kotijäsenvaltiossa.

3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa kotijäsenvaltion laissa säädetään toisin, velkojan on lähetettävä jäljennös mahdollisista todisteena olevista asiakirjoista ja ilmoitettava saatavan laji, sen syntymispäivä ja sen määrä sekä ilmoitettava, vetoaako hän saatavan osalta etuoikeuteen, esinevakuuteen tai omistuksenpidätykseen sekä mitä omaisuutta hänen vakuutensa koskee. Tämän direktiivin 10 artiklassa vakuutussaataville myönnettyä etuoikeutta ei tarvitse ilmoittaa.

17 artikla

Kieli ja muoto

1. Edellä 15 artiklassa tarkoitettujen ilmoituksen tiedot on annettava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä. Tässä tarkoituksessa on käytettävä lomaketta, jossa on kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä otsikko "Kehotus saatavan ilmoittamiseen; noudatettavat määräajat" tai, jos kotijäsenvaltion laissa säädetään saataviin liittyvien huomautusten tekemisestä, "Kehotus esittää saatavaan liittyviä huomautuksia; noudatettavat määräajat".

Jos vakuutussaatavan haltijana kuitenkin on tunnettu velkoja, 15 artiklassa tarkoitettujen ilmoituksen tiedot on annettava jollakin sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa velkojan tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on.

2. Velkoja, jonka tavanomainen asuinpaikka, kotipaikka tai pääkonttori on muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossa, voi ilmoittaa saatavansa tai esittää saatavaansa liittyviä huomautuksia tämän toisen jäsenvaltion jollakin virallisella kielellä. Tässä tapauksessa saatavaa ilmoitettaessa tai vastaavasti saataviin liittyviä huomautuksia esittäessä otsikon "Saatavan ilmoittaminen" tai vastaavasti "Saataviin liittyvien huomautusten esittäminen" on kuitenkin oltava jollakin kotijäsenvaltion virallisella kielellä.

18 artikla

Säännöllinen tietojen antaminen velkojille

1. Selvittäjien on säännöllisesti asianmukaisella tavalla annettava velkojille tietoja erityisesti likvidaation edistymisestä.
2. Jäsenvaltioiden valvontaviranomaiset voivat pyytää tietoja likvidaatiomenettelyn edistymisestä kotijäsenvaltion valvontaviranomaisilta.

IV OSASTO

TERVEHDYTTÄMISTOIMENPITEIDEN JA LIKVIDAATIOMENETTELYJEN YHTEISET SÄÄNNÖKSET

19 artikla

Vaikutukset tiettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin

Poiketen siitä, mitä 4 ja 9 artiklassa säädetään, tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset jäljempänä esitettyihin sopimuksiin ja oikeuksiin määräytyvät seuraavien sääntöjen mukaan:

- a) vaikutukset työsopimuksiin ja -suhteisiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jota sovelletaan kyseiseen työsopimukseen tai -suhteeseen;
- b) vaikutukset kiinteän omaisuuden nautinta- tai hankinta-oikeutta koskeviin sopimuksiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee;
- c) vaikutukset sellaista kiinteää omaisuutta, alusta tai ilma-alusta koskeviin vakuutusyhtiön oikeuksiin, jotka on merkittävä julkiseen rekisteriin, määräytyvät sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka valvonnassa rekisteriä pidetään.

20 artikla

Sivullisen esineoikeudet

1. Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn alkaminen ei vaikuta velkojan tai sivullisen esineoikeuteen, joka kohdistuu toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevaan vakuutusyhtiön omaisuuteen, olipa se aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää ja riippumatta siitä, onko kyseessä tietty omaisuus vai ajallisesti vaihtelevan omaisuuden muodostama kokonaisuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ovat erityisesti:

- a) oikeus omaisuuden rahaksimuuttoon sekä oikeus saada maksu omaisuudesta tai sen tuotosta, erityisesti pantin tai kiinnityksen perusteella;
- b) yksinoikeus saatavan perimiseen, erityisesti silloin kun saatava on velan vakuutena tai siirretty vakuustarkoituksessa;
- c) oikeus vaatia omaisuuden palauttamista siltä, joka hallitsee tai käyttää omaisuutta oikeuden haltijan vastaisesti;
- d) esineoikeudellisesti suojattu oikeus omaisuuden tuottoon.

3. Esineoikeuteen rinnastetaan julkiseen rekisteriin merkitty, sivullisiin nähden tehokas oikeus saada 1 kohdassa tarkoitettu esineoikeus.

4. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

21 artikla

Omistuksenpidätys

1. Omaisuuden ostavaa vakuutusyhtiöstä koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei vaikuta myyjän omistuksenpidätykseen perustuviin oikeuksiin, jos omaisuus toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa sijaitsee muun jäsenvaltion alueella kuin toimenpiteiden tai menettelyn aloitusvaltiossa.

2. Omaisuuden myyvää vakuutusyhtiöstä koskevien tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen omaisuuden luovuttamisen jälkeen ei oikeuta peruuttamaan tai purkamaan myyntiä eikä estä ostajaa saamasta omistusoikeutta kaupan kohteeseen, jos myyty omaisuus toimenpiteiden tai menettelyn alkaessa sijaitsee muun jäsenvaltion alueella kuin toimenpiteiden tai menettelyn aloitusvaltiossa.

3. Mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

22 artikla

Kuittaus

1. Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittaminen ei estä velkojaa käyttämästä saatavaansa vakuutusyrikselle olevan velkansa kuittamiseen, jos tällainen kuittaus on sallittu vakuutusyriksen saatavaan sovellettavan lain mukaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti.

23 artikla

Säännellyt markkinat

1. Sen estämättä mitä 20 artiklassa säädetään, tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen vaikutukset säänneltyjen markkinoiden osapuolten oikeuksiin ja velvollisuuksiin määräytyvät yksinomaan sen lain mukaan, jota näihin markkinoihin sovelletaan.

2. Mitä 1 kohdassa säädetään, ei estä vetoamasta oikeustoimen mitättömyyteen tai pätemättömyyteen eikä oikeustoimen peräyttämistä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohdan mukaisesti maksun tai liiketoimen kumoamiseksi sen lain mukaan, jota näihin markkinoihin sovelletaan.

24 artikla

Velkojia vahingoittavat oikeustoimet

Edellä 9 artiklan 2 kohdan 1 alakohtaa ei sovelleta, jos kaikkia velkojia vahingoittavasta oikeustoimesta hyötynyt henkilö osoittaa, että:

- kyseiseen oikeustoimeen sovelletaan muun jäsenvaltion kuin kotijäsenvaltion lakia ja että
- tämän lain mukaan ei ole mitään keinoa riitauttaa tätä oikeustointa kyseisessä tapauksessa.

25 artikla

Sivullisten ostajien suojaaminen

Jos vakuutusyriksitys tervehdyttämistoimen toteuttamisen tai likvidaatiomenettelyn aloittamisen jälkeisellä oikeustoimella luovuttaa vastiketta vastaan

a) kiinteää omaisuutta,

b) julkiseen rekisteriin merkittävän aluksen tai ilma-aluksen, tai

c) siirtokelpoisia tai muita arvopapereita, joiden olemassaolo tai siirtäminen edellyttää kirjaamista lakisääteiseen rekisteriin tai lakisääteiselle tilille tai jotka sijoitetaan jäsenvaltion lain alaiseen keskitettyyn säilytysjärjestelmään,

tällaisen oikeustoimen pätevyys määräytyy sen jäsenvaltion lain mukaan, jonka alueella kiinteä omaisuus sijaitsee tai jonka valvonnassa rekisteriä, tiliä tai järjestelmää pidetään.

26 artikla

Vireillä olevat oikeudenkäynnit

Tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn vaikutukset menettelyn alaista vakuutusyriksen omaisuutta tai oikeutta koskevaan vireillä olevaan oikeudenkäyntiin määräytyvät yksinomaan sen jäsenvaltion lain mukaan, jossa oikeudenkäynti on vireillä.

27 artikla

Hallinnonhoitajat ja selvittäjät

1. Hallinnonhoitajan tai selvittäjän nimeäminen on osoitettava esittämällä oikeaksi todistettu jäljennös alkuperäisestä nimeämisspäätöksestä tai jollain muulla kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen antamalla todistuksella.

Tästä voidaan vaatia käänös sen jäsenvaltion jollekin viralliselle kielelle, jossa hallinnonhoitaja tai selvittäjä aikoo toimia. Laillistamista tai muuta vastaavanlaista muodollisuutta ei vaadita.

2. Hallinnonhoitajat ja selvittäjät voivat käyttää kaikkien jäsenvaltioiden alueella kaikkia niitä toimivaltuuksia, joita he voivat käyttää kotijäsenvaltion alueella. Kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti voidaan nimetä henkilöitä, jotka tervehdyttämistoimenpiteiden tai likvidaatiomenettelyn kuluessa avustavat tai tarvittaessa edustavat hallinnonhoitajia ja selvittäjiä etenkin vastaanottavissa jäsenvaltioissa ja erityisesti velkojien vastaanottavassa jäsenvaltiossa mahdollisesti kohtaamien ongelmien ratkaisemisen helpottamiseksi.

3. Käyttäessään toimivaltuuksiaan kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti hallinnonhoitajan tai selvittäjän on noudatettava sen jäsenvaltion lakia, jossa hän aikoo toimia, erityisesti omaisuuden rahaksi muuttamista koskevien menettelyjen ja

työntekijöille tiedottamisen osalta. Näihin toimivaltuuksiin ei voi sisältyä pakkokeinojen käyttöä eikä oikeutta ratkaista oikeudellisia riitoja tai erimielisyyksiä.

28 artikla

Julkiseen rekisteriin merkitseminen

1. Hallinnonhoitaja, selvittäjä tai muu kotijäsenvaltiossa tähän asianmukaisesti oikeutettu viranomainen tai henkilö voi vaatia, että tervehdyttämistoimenpiteestä tai likvidaatiomenettelyn aloittamispäätöksestä on tehtävä merkintä kiinteistörekisteriin, kaupparekisteriin ja muuhun toisessa jäsenvaltiossa pidettävään julkiseen rekisteriin.

Jos jäsenvaltiossa on kuitenkin säädetty rekisteriin merkitsemisen pakolliseksi, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun viranomaisen tai henkilön on kaikin tavoin huolehdittava rekisteriin merkitsemisestä.

2. Rekisteriin merkitsemisestä aiheutuneita kustannuksia pidetään menettelyyn liittyvinä kuluina.

29 artikla

Salassapitovelvollisuus

Kaikkia 5, 8 ja 30 artiklassa säädettyissä ilmoitusmenettelyissä tietoja vastaanottavia tai antavia henkilöitä koskee salassapitovelvollisuus samalla tavoin kuin mistä direktiivin 92/49/ETY 16 artiklassa ja direktiivin 92/96/ETY 15 artiklassa säädetään, lukuun ottamatta oikeusviranomaisia, joihin sovelletaan voimassa olevia kansallisia säännöksiä.

30 artikla

Kolmansien maiden vakuutusyritysten sivuliikkeet

1. Edellä 2 artiklan e, f ja g alakohdassa säädetyn määritelmän estämättä ja sovellettaessa tämän direktiivin säännöksiä jäsenvaltiossa sijaitsevaa sellaisen vakuutusyrityksen sivuliikettä koskeviin tervehdyttämistoimenpiteisiin ja likvidaatiomenettelyihin, jonka pääkonttori sijaitsee yhteisön ulkopuolella,

a) 'kotijäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa sivuliikkeelle on myönnetty toimilupa direktiivin 73/239/ETY 23 artiklan ja direktiivin 79/267/ETY 27 artiklan mukaisesti; ja

b) 'valvontaviranomaisilla' ja 'toimivaltaisilla viranomaisilla' sen jäsenvaltion tällaisia viranomaisia, jossa sivuliikkeelle myönnettiin toimilupa.

2. Jos vakuutusyrityksellä, jonka pääkonttori on yhteisön ulkopuolella, on sivuliikkeitä useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa, kutakin sivuliikettä kohdellaan itsenäisesti tämän direktiivin soveltamisen osalta. Näiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja valvontaviranomaisten on pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen. Mahdollisten hallinnonhoitajien ja selvittäjien on samoin pyrittävä sovittamaan toimintansa yhteen.

31 artikla

Tämän direktiivin täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 20 päivää huhtikuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niitä virallisesti julkaistaessa niihin on liitettävä viittaus tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Tämän direktiivin mukaisesti annettuja kansallisia säännöksiä sovelletaan ainoastaan niihin tervehdyttämistoimenpiteisiin tai likvidaatiomenettelyihin, jotka toteutetaan tai aloitetaan 1 kohdassa tarkoitetun päivämäärän jälkeen. Ennen kyseistä päivää toteutettuihin tervehdyttämistoimenpiteisiin ja aloitettuihin likvidaatiomenettelyihin sovelletaan edelleen sitä lainsäädäntöä, jota niihin oli sovellettava toteuttamis- tai aloittamishetkellä.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säädökset kirjallisina komissiolle.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä maaliskuuta 2001.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies
N. FONTAINE

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
A. LINDH

LIITE

10 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU ERITYINEN REKISTERI

1. Jokaisen vakuutusyrityksen on pidettävä pääkonttorissaan erityisrekisteriä kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti lasketuista ja sijoitetuista vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavista varoista.
 2. Jos vakuutusyritys harjoittaa sekä vahinkovakuutusliikettä että henkivakuutusliikettä, sen on pidettävä pääkonttorissaan erillistä rekisteriä kummankin kyseisen liikkeen osalta. Jos jäsenvaltio kuitenkin myöntää vakuutusyrityksille luvan myöntää henkivakuutuksia ja vastata direktiivin 73/239/ETY liitteessä A olevissa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin riskeistä, se voi säätää, että kyseisten vakuutusyritysten on pidettävä ainoastaan yhtä rekisteriä kaikkien toimintojensa osalta.
 3. Kaikkien kirjattujen ja kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti arvostettujen varojen kokonaisarvon on aina oltava vähintään yhtä suuri kuin vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaavien varojen määrä.
 4. Jos rekisteriin merkittävää varojen rasittaa esineoikeus velkojan tai sivullisen hyväksi, minkä vuoksi osaa kyseisten varojen arvosta ei voida käyttää sitoumuksista vastaamiseen, on tästä tehtävä merkintä rekisteriin, ja määrää, joka ei ole käytettävissä, ei oteta huomioon 3 kohdassa tarkoitettussa kokonaisarvossa.
 5. Jos varoja, joita käytetään vakuutusteknisestä vastuuvälästä vastaamiseen, rasittaa esineoikeus velkojan tai sivullisen hyväksi, noudattamatta 4 kohdan ehtoja tai jos varoja rasittaa omistuksenpidätys velkojan tai sivullisen hyväksi taikka jos velkojalla on oikeus käyttää saatavaansa vakuutusyritykselle olevan velkansa kuittaamiseen, tällaisten varojen kohtelu vakuutusyrityksen likvidaation yhteydessä 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetyn menetelmän osalta määräytyy kotijäsenvaltion lainsäädännön mukaan lukuun ottamatta niitä tapauksia, joissa kyseisiin varoihin sovelletaan 20, 21 tai 22 artiklaa.
 6. Niiden varojen koostumusta, jotka on kirjattu rekisteriin likvidaatiomenettelyjen aloittamishetkellä 1—5 kohdan mukaisesti, ei voida enää sen jälkeen muuttaa, eikä rekistereihin saa tehdä muita muutoksia kuin pelkkien teknisten virheiden korjauksia paitsi jos toimivaltainen viranomaisella on lupa siihen.
 7. Edellä 6 kohdan säännöksiä estämättä selvittäjien on lisättävä kyseisiin varoihin niiden tuotto sekä niiden pelkkien vakuutusmaksujen arvo, jotka on kyseessä olevassa liiketoiminnassa saatu likvidaatiomenettelyn aloittamishetken ja vakuutussaatavien maksuhetken välisenä aikana tai vakuutuskannan luovuttamiseen mennessä.
 8. Jos varojen rahaksi muuttamisesta saatu tuotto on pienempi kuin niiden arvioitu rekistereihin kirjattu arvo, selvittäjien on perusteltava se kotipaikan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
 9. Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet varmistaakseen, että vakuutusyritykset soveltavat täysimääräisesti tämän liitteen määräyksiä.
-